

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 22 Maja v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE. Białystok dnia 2 maja.

(z Ruskiego Inwalida).

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ i JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Następca Tronu Wszzech Rosyy, raczyli przybyć do Dyneburga, d. 29 kwietnia, w pożądaném zdrowiu.

D. 30, ICH CESARSKIE MOŚCI i JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, wysłuchawszy mszy ś. w Soborze, i obejrzawszy twierdzę, raczyli razem przeprowić się przez rzekę Dzwing, i po jedenastej przed południem, udać się różnemi traktami, do Warszawy.

CESARZ JEGOMOŚĆ, przybywszy tegoż dnia do miasta Widz, przeglądał iszy batalion półku Xięcia Wilhelma Pruskiego. Nazajutrz d. 1 maja, JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył przybyć szczęśliwie, o wpół do trzeciej z północy do miasta Wilna. O godzinie 10, CESARZ JEGOMOŚĆ zaszczyciwszy przyjęciem pierwszych w Wilnie urzędników wojskowych i cywilnych, znajdował się na paradzie wojskowej, 3go batalionu półku Litewskiego pieszego; wielka ciżba ludu była zebrana, dla cieszenia się widokiem Nayukochniejszego MONARCHY.

Zwiedzając potem arsenał, szpital wojskowy, zamek turemny i Uniwersytet, JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył oświadczyć, we wszystkich tych miejscach, N a y w y ż s z e Swoje zadowolenie.

Wyjechawszy o godzinie 2 z południa, z Wilna, CESARZ JEGOMOŚĆ przybył szczęśliwie do Grodna, d. 2 maja, o godzinie 4 zrana, gdzie łaskawie przyjął tameczne celniejsze władze; o godzinie 10 raczył znajdować się na paradzie wojskowej 3go batalionu 48go półku strzelców, a potem oglądać szpital dywizyjny, szkołę junkrów, i turmę miejską.

O godzinie 12, CESARZ JEGOMOŚĆ wyjechał z Grodna, i przybył w pożądaném zdrowiu do Białego-Stoku, o godzinie 6 wieczorem.

Warszawa dnia 5 (17) maja. — CESARZ JEGOMOŚĆ, nazajutrz, po przybyciu swem do Białego-Stoku, d. 3 maja, zaszczycił przyjęciem stawiających się przed JEGO CESARSKĄ MOŚCIĄ pierwszych tamecznych urzędników wojskowych i cywilnych, raczył znajdować się o godzinie 9 na paradzie wojskowej półku pieszego Brzeskiego, a potem wyjechać do miasta Pułtuszka.

W Łomży, przygotowany był obiad dla JEGO CESARSKIEY MOŚCI. Mieszkańcy tego miasta, zachwyceni widokiem CESARZA JEGOMOŚCI, radośnie skupiali się u bramy i około domu, w którym JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył jeść obiad.

Przybywszy o godzinie 8 wieczorem do Pułtuszka, JEGO CESARSKA MOŚĆ urzędowany był urzędem CESARZOWEY JEYMOŚCI i J. C. W. Następcy Tronu, którzy tam przybyli kilką godzinami wprzód.

D. 4 maja, o godzinie 10, wszyscy celniejsi tameczni urzędnicy, wojskowi i cywilni, mieli szczęście stawienia się u JEGO CESARSKIEY MOŚCI. Poczém CESARZ JEGOMOŚĆ znajdował się na paradzie wojsk Polskich, 8go półku pieszego. ICH CESARSKIE MOŚCI i JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Następca Tronu Wszzech Rosyy, raczyli wyjechać z Pułtuszka, i o godzinie 1 z południa, przybyć w pożądaném zdrowiu do pałacu w Jabłonnie, gdzie NAYJAŚNIEYSI Podróżni spotkani byli przez ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI, CESARZEWICZA JEGOMOŚCI i Wielkiego Xięcia Michała Pawłowicza.

Sankt-Petersburg dnia 14 maja.

(z Ruskiego Inwalida.)

Naywyższe Dyplomata

I.

NASZEMU Jenerał-Majorowi, sprawującemu obowiązki Naczelnika Sztabu oddzielnego Korpusu Kaukaskiego, Baronowi Osten-Sakenowi Imu.

Odznaczające się męztwo WPana i roztropne rozporządzenia, okazane przez WPana d. 15 sierpnia 1828 roku w czasie oblężenia i zdobycia twierdzy tureckiej Achałcychu, zwróciły na WPana szczególniejszą Naszę uwagę; na oznamionowanie której N a y m i ł o ś c i w i e y mianujemy WPana Kawalerem Orderu ś. równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza, drugiej klasy, którego znaki przy tém przesyłając, zostajemy CESARSKĄ NASZĄ łaską ku WPanu przychylni.

II.

NASZEMU Jenerał-Majorowi, Naczelnikowi artylleryi oddzielnego Korpusu Kaukaskiego, Gillemszmitowi.

Odznaczające się męztwo WPana i roztropne rozporządzenia, okazane przez WPana dnia 15 sierpnia 1828 roku, w czasie oblężenia i zdobycia twierdzy tureckiej Achałcychu, gdzie WPan, przy zakładaniu baterii, tknięty został kontuzją od kuli armatney, w lewe ramię, zwróciły na WPana szczególniejszą Naszę uwagę; na oznamionowanie której N a y m i ł o ś c i w i e y mianujemy WPana Kawalerem Orderu ś. równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 2giej klasy; znaki którego przy tém przesyłając, zostajemy CESARSKĄ NASZĄ łaską ku WPanu przychylni.

Na autentykach podpisano Własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką tak:

NIKOLA Y.

w St. Petersburgu
21 kwietnia 1829 r.

Naywyższy Reskrypt, wydany do Dowódcy wojsk rezerwowych, Jenerał-porucznika, Hrabiego Wittta.

Hrabio Janie Józefowiczu! Poruczając WPanu formowanie wojsk rezerwowych, dla skompletowania armii działającej, pewny byłem skutku dopełnienia tego obowiązku. Odpowiedziałeś WPan MEMU oczekiwaniu: rezerwy, dla wzmocnienia armii, wyprawione zostały w swoim czasie, i, wedle przychodzących do MNIE doniesień, odpowiadają swemu przeznaczeniu. Oświadczając WPanu MOJĘ życzliwość, spodziewam się uyrzeć w trudach WPana nową gorliwość w dopełnieniu woli MOJEY. Również oświadczam WPanu MOJĘ wdzięczność, za znaczne zasilenie Armii działającej, przygotowaniem, w osiedleniu wojskowym Chersońskiem, zapasów zboża, na jey użytek. Zostają ku WPanu przychylnym.

Na autentyku podpisano Własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką tak:

NIKOLA Y.

w St. Petersburgu
d. 30 marca 1829 r.

— Przez Naywyższy rozkaz, wydany d. 12 z. kwietnia, postanowiono: bilety kassowe Królestwa Polskiego, przepuszczać wolno przez tamo-

źnie Rössyyskie, znajdujące się na granicy z Królestwem. (G. H.).

— W sobotę, d. 11 maja, o godzinie 6 wieczorem, spuszczone zostały na wodę, z warsztatu Ochteńskiego, bryg dwudziesto-działowy *Hektor*. Budował go półkownik inżynierów okrętowych, *Stoki*, a poręczony został w dowództwo kapitan-leytenantowi, *Karatiejewowi*. (R. I.).

Czernowody, dnia 20 kwietnia 1829.

(Journal de St. Petersburg.)

Przeprawa przez Dunaj, odbywa się we trzech punktach. Kolumna jazdy przeszła przez most, w Satunowie. 3ci korpus przewieziony został pod Hirsowem, statkami. Część 2go korpusu, przechodzić będzie przez most w Kafaraszy, jak tylko most zostanie rzucony.

Powolność, niemonitorowana w przeprawie przez wielką rzekę na statkach, wstrzymywała dotąd połączenie głównego korpusu Armii. Ale już prawie wszystkie wojska, z których przeznaczono mu składać się, zebrały się w obozie przed Czernowodami. Flota nasza Dunajska, przeprowadzona w górę tą rzeką, stoi pod Kafaraszą.

Główna kwatera, wyruszyła z Galacu; d. 17 kwietnia; tegoż dnia znajdowała się w Szkorczarach; d. 18 w Wizira, a 19, w Pio-Petri; 24go przeszła za Dunaj pod Hirsowem, skąd przeprowadzona została do Gropo-Czorban, a 25, do Waftadzi, d. 26 była już w obozie przed Czernowodami.

Nieprzyjacieli nigdzie się nie ukazywał. Od kilku już dni, zupełnie nic nie przedsięwzię.

Admirał *Greig* donosi, że d. 12 kwietnia, ruszył z kotwicy z poręczoną sobie flotą, aby połączyć się z eskadrą, znajdującą się w zatoce Farskiej.

Inżynier, generał-major *Szilders* donosi, że d. 12 kwietnia, cztery wielkie statki nieprzyjacielskie, uzbrojone, i wiele pomniejszych łódek z falkonetami, zbliżyło się od Sylistryi, ku jego oddziałowi, i zatrzymało się dalek wystrzału armatniego, naprzeciw naszych fortyfikacyi, nad rzeką *Botz*, zapewne w zamiarze zrobienia napadu. Celem zapobieżenia temu zamachowi, Jenerał-major *Szilders*, przez noc, założył baterię w sitowjach, naprzeciw statków tureckich; i wysadziwszy na brzegu nieprzyjacielskim strzelców, zrobił zasadzkę. O awicie, ogień ich z ręcznej broni, i działania baterji, tak zatrwożyły nieprzyjaciela, że on; odciągwszy liny kotwiczne, szybko puścił się do Sylistryi. Ręce kongrewskie, podwakroć wzniecały pożar na statkach, który zaledwo zdołali ugasić Turcy.

Sciganie nieprzyjaciela wstrzymane zostało, z powodu ukazania się od Ruszczuku 9 większych i 20 kanonijerskich łodzi z falkonetami; zbliżywszy się do naszych fortyfikacyi, i mocny dając z dział ogień, Turcy potrafili zrobić déssant o 2 wiorsty. Oddział nasz był gotów do odporu, lecz skuteczne działanie naszej artylleryi, zmusiło nieprzyjaciela do spiesznego umknienia i skrycia się za wyspą, podę wsią *Popi*. Z naszej strony nie było zabitych; raniono dwóch; podbito lawety u jednego działu, i w kilku miejscach przedziurawiono płoty:

Tyflis, dnia 11 kwietnia.

(z Ruskiego Inwalida).

Od Jenerała-majora *Pankratjewa*, otrzymano następną wiadomość, o poszukiwaniach, na lewem naszym skrzydle:

Silna partja Kurtyńców, d. 2 b. m. napadła na wioski Chamurskie: Chaprószyk, Bezir-Chana i Hrykale; z tego powodu Półkownik *Szamszew*, rozłożony z oddziałem u wsi Kumłudzi, aby odebrać grabieżę poczynioną u mieszkańców, wyprawił tam niezwłocznie, pod wodzą poręczonego mu półku Esaula *Karasiewa*, 60 kozaków, i jedną rotę półku pieszego Kozłowskiego.

Esaul *Karasiew* dognał Kurtyńców o 40 wiorst ode wsi Kumłudzi, po drodze do Patnosu; tylna ich straż, składająca się z pieszych i konnych,

którzy zasłaniaли przodową partję, spiesznie zbiegła z zabranymi rzeczami, dała, za zbliżeniem się kozaków, silnie ognia z ręcznej broni; lecz Esaul *Karasiew*, rzuciwszy się do ataku, stanowiąc z uderzeniem złamał ich zupełnie, położył na miejscu przeszło 40 ludzi, i wziął w niewolę 25, powiększanej części ranionych, ze starszą ich *Achmet-Agą*, krewnym *Husseina-Agi*; inni zaś oddali się ucieczką.

Z naszej strony raniono kulami karabinowymi i pałaszami: urjadnika jednego, kozaków czterech; koni kozackich zabito 3, raniono 4. Kozacy w tej rozprawie zyskali w zdobyczy konie i broń rozmaity.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 25 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Obrząd Koronacyi Najjaśniejszego CESARZA i KRÓLA oraz Najjaśniejszy Jego MAJESTAT ZONKI, odbył się na dniu wczorajszym w porządku, programmatem przepisany. Żadne pióro nie zdoła opisać powszechny radości z powodu tej drogiej, tej wspaniałej, tej pamiętnej uroczystości, która serce każdego Polaka napełniła najwyższą wdzięcznością i nasytęszem uszanowaniem dla potężnego MONARCHY, Dawcy tyłu łask i dobrodziejstw dla Polaków. Już o godzinie ósmiej rano, obszerny amfiteatr, wystawiony wzdłuż placu Zamkowego, na przeszło 2000 osób, wszystkie okna na placu Zamkowym, tudzież przy ulicy Sto-Jańskiey, Kościół Metropolitalny, Galerye Sali Koronacyney, niemniej wszystkie przystępy do Zamku i Kościoła, napełnione były osobami obojey płci, różnego stanu i wieku. Zbieg ten ludu cisnącego się do miejsca, przez które uwielbiony MONARCHA, i ukochana MONARCHINI mieli postępować, sprawiał widok niepamiętny i zachwycający.

Za danym znakiem przez 21 wystrzałów z dział, osoby, mające assistować Koronacyi, zgromadziły się w Zamku.

O godzinie rotę, ozdoby Koronacyney przeniesione zostały z Zamku Królewskiego do Kościoła Metropolitalnego, gdzie, po odświeżeniu przez Prymasa Mszy. Ducha s. zostały poświęcone i przeniesione do Sali Tronowej. Orszak ten składał się z oddziału Jazdy Gwardji pieszo, dwóch Heroldów, dwóch Mistrzów obrzędów, następnie niesione były: Order Orła Białego, Pieczęć Królestwa, Chorągiew, Miecz, Płaszcz Królewski; Kula Ziemska, Bertło, Korona; nakoniec postępowali Wielki Mistrz obrzędów Dworu, oddział Jazdy Gwardji pieszo, tudzież wszystkie Władze, mające być obecnymi Koronacyi.

Siedmudziesiąt i jeden wystrzałów z dział ogłosiło stolicy przeyscie NN. PANSTWA z Sali Tronowej do Sali Koronacyney. Poprzedzał ich oddział Jazdy Gwardji pieszo, jeden Mistrz obrzędów, Kamerjunkturów, Szambelani; Urzędnicy Dworu, Wielcy Urzędnicy Dworu, Ministrowie i Rada Administracyjna, dwóch Heroldów, dwóch Mistrzów obrzędów, Insignija, Wielki Mistrz obrzędów, oddział Jazdy Gwardji pieszo. Członkowie Familii CESARSKO-KRÓLEWSKIEY, Damy Dworu, Służba Woyskowa Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEY Mości, nakoniec jeden oddział Jazdy Gwardji pieszo, zamykali ten orszak.

Najjaśniejsi PANSTWO przyjęci zostali u drzwi Sali Koronacyney przez Duchowieństwo, a skoro wszyscy miejscem swoje zajęli, w porządku programmatem przepisany, Jego CESARSKO-KRÓLEWSKA Mość dał znak Prymasowi, który się do Najjaśniejszego PANA zbliżył i odmówił modlitwę, wzywającą Błogosławieństwa Niebios na Najjaśniejszego CESARZA i KRÓLA.

Po tej modlitwie, mówiąc w *Imie Ojca, Syna i Ducha S.* Prymas podał płaszcz Królewski, który Najjaśniejszy PAN przywdział.

Najjaśniejszy CESARZ i KRÓL Jmé zażądał Korony. Urzędnik, który ją niósł, wziął ją ze stołu i oddał Prymasowi, który ją podał Naj-

jasniejszemu PANU na wezglowiu, mówiac w *Imie Oycy, Syna i Ducha S.*

CESARZ i KROL wlozył ją na głowę. Wtenczas Prymas podał J. C. K. Mości na wezglowiu łańcuch Orderu Orła Białego. Jego CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ wezwał do Siebie Najjasniejszą CESARZOWĄ i KRÓLOWĄ, i wlozył na NIA łańcuch wspomniany, który dwie Damy Honorowe przypięty do płaszcza. Najjasniejszy CESARZ i KROL zażądał Berła i Kuli Ziemskiej, które Mu Prymas podał, mówiąc: *W Imie Oycy, Syna i Ducha S.* Poczem Prymas potrzykroć zawołał: *Vivat Rex in aeternum.*

W tey samey chwili ozwały się dzwony po wszystkich Kościołach i danó 101 razy ognia z dział. Duchowienstwo, jako też i obecni, złożyli swe powinszowania Najjasniejszemu PANU, trzema głębokimi pokłonami.

Natychmiast potem i skóro odgłos dzwonów i huk z dział ustał, Najjasniejszy CESARZ i KROL Jmé złożywszy Berło i Kulę Ziemską w ręce osób, które je niósty, przykląkł i odczytał głośno w języku Francuzkim, z książki podaney Mu przez Ministra Wyznań Religijnych, następującą Modlitwę:

Boże wszechmocny! Boże Oyców moich! Królu Królów! Ty któryś Świat stworzył Boskiem Twém słowem, którego nieskończoną mądrość utworzyła człowieka dla rządzenia Światem w drodze prawdy, powołales mnie na Króla i Sędziego walecznego narodu Polskiego. Uznając ze świętobliwém uszanowaniem skutki niebieskiej Twey dobroci na mnie, i składając Ci dzięki za Twe dobrodzieystwa, korzę się oraz przed Boskim Majestatem Twoim. Racz Panie Mój i Boże Mój! oświecać kroki moje w tym najwyższym zawódzie, i kierować czynami mojemi dla spełnienia tego wysokiego powołania. Niech mądrość która Twój tron otacza będzie ze mną: opuść Ją z Niebios, abym przejęty został wolą Twą Pańską i prawdą Twoich Przykazań. Niech serce moje w Twém będzie ręku, i abym zdołał panować dla szczęścia moich ludów i dla chwały Twego świętego Imienia, stosownie do ustawy Konstytucyjney, nadaney przez mego dostojnego Poprzednika i już przezemnie zaprzysiężoney. Abym nie lekął się stanąć przed Twojém Obliczem w dzień Sądu Ostatcznego, przez Chwałę i Miłosierdzie Twego Syna Boskiego Jezusa Chrystusa, z którym wraz z najsławniejszym i najsilniey ożywiającym Duchem Świętym błogostawion jesteś na wieki wieków Amen.

Skoro Najjasniejszy PAN skończył modlitwę i powstał, wszystkie Osoby obecne (oprócz JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI) ukłękły, a Prymas również klęcząc, zaniósł gorące modły o zlanie dobrodzieystw na Panowanie JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI. Po ukończeniu modlitwy Prymas udał się z Duchowienstwem do Kościoła ś. Jana, gdzie oczekiwał na JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKĄ MOŚĆ. Poczem Najjasniejsi PANSTWO udali się do kościoła ś. Jana w tym samym Orszaku, który Im towarzyszył w przybyciu do Sali Koronacyjney, postępując pod baldakinem bogatym.

Wszystkie Władze, które były obecne Koronacyi, udały się za Najjasniejszym CESARZEM i KRÓLEM do Kościoła.

Okazanie się Najjasniejszych PANSTWA na placu Zamkowym ogłoszone 71 wystrzałami z dział było hasłem do powszechney radości. Naród zgłdnemi okrzykami powitał swojego KRÓLA i swoję KRÓLOWĄ, a gdy 101 wystrzałów z dział ogłosilo śpiewanie, *Te Deum*, wszyscy wznieśli naygorętsze modły do Przedwiecznego, iżby tak drogie dla Polaków życie MONARCHY JEGO Panowanie, wszechmocną swoją prawicą wsparł i łaską swoją pobłogosławił. Po skończoném *Te Deum* NN. PANSTWO w tymże samym porządku wrócili do Zamku i udali się do swoich parlamentów, wśród odgłosu pieśni: *Boże zachowaj*

way Króla, powtarzancy przez wszystkie muzyki pułkowe.

Tegoż samego dnia dana była uczta u Dworu. Oświecenie miasta w dniu tym, naypamiętniejszym dla narodu Polskiego, było zewszech miar godne tey wielkiej uroczystości; dawno stolica nasza nie widziała tak świetney illuminacyi. Nie tylko wszystkie gmachy rządowe, ogród Krasieńskich, ale nadto i wiele prywatnych nayrzętszém swiatłem gorzało.

Dziś ma być bal galowy u Dworu, a jutro na placu Ujazdowskim dana będzie uczta dla ludu.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

M Y

z Bożey Łaski

NIK O Ł A Y I.

CESARZ WSZECZ ROSSYI, KRÓL POLSKI

i t. d. i t. d. i t. d.

Pragnąc stosownie do skłonności Sądowej do szęgo w nayobszerniejszey rozciągłości jakiej dozwala troskliwość Nasza o utrzymanie, towarzyskiego porządku, użyć służącego Nam z mocy Artykułu 45 Ustawy Konstytucyjney prawa utaskawienia, nie możemy przyjemniejszey dla Nas znaleźć ku temu sposobności, jak w chwili spełnienia Artykułu 45 teyże Ustawy, przez odbytą w Stolicy Królestwa Uroczystość Koronacyi Naszey, Naykochańszey Małżonki Naszey CESARZOWEY i KRÓLOWEY JMCI ALEXANDRY.

W skutek czego, po wysłuchaniu przełożonego Nam przez Naszę Radę Administracyjną zdania Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, postanowiliśmy i postanawiamy, przestępców, którzy Wyrokami Sądowemi do dnia dzisiejszego zapadłemi, skazani zostali na kary dotąd niewykonalne, uwolnić od tychże kar, a przestępców, którzy już część kary ponieśli, uwolnić od reszty, z następującemi wyjątkami i zastrzeżeniami:

1) Nie są objęci powyższém Utaskawieniem skazani na kary główne.

Jednakże karę śmierci zamieniamy na karę dożywotniego warownego więzienia.

2) Nie są również objęci powyższém Utaskawieniem ci, którzyby byli skazani na kary poprawcze następujące:

a) Na zamknięcie w domu Kary i Poprawy jakiego bądź stopnia, za występki tyczące się fałszowania monet z mocy Art. 250, 251, 252, 253, 254, 255 i 256; za występki tyczące się podpalania z mocy Artykułów 384, 385 i 386 Kodexu Karnego; oraz Art. 4 i 5 Prawa Seymowego z dnia 1 (13) czerwca 1825 roku.

Za występki oszustwa i fałszu z mocy Art. 418, 419, 420 i 421.

Za potwarcze oskarżenia o zbrodnie, z mocy Art. 432 i za ukrywanie, nabywanie i zbywanie rzeczy z wiedzą, iż z rabunku pochodzą, z mocy Art. 417 Kodexu Karnego.

b) Na zamknięcie w domu Poprawy w stopniu najwyższym, za współnictwo usiłowanego morderstwa z mocy Art. 318 i za kradzieże z mocy Art. 398 i 400 Kodexu Karnego.

c) Skazani na karę aresztu publicznego jakiego bądź stopnia.

Za zakazane towarzystwa z mocy Art. 277 i 278; wreszcie:

d) Skazani na zamknięcie w domu aresztu publicznego w najwyższym stopniu.

Za obrazę Religii z mocy Art. 257 i 258 i za przedayność z mocy Art. 311 Kodexu Karnego.

Wyłączeni są także od niniejszego Utaskawienia Urzędnicy i Oficjaliści na kary dyscyplinarne Wyrokami sądowemi skazani.

4) Niniejsze Postanowienie nie rozciąga się do kar pieniężnych, względem których osobno wyrzeczemy.

5) Zaostrzenie kar poprawczych, które są tylko środkiem ostrożności i bezpieczeństwa, jako to: zabronienie pobytu w pewnym miejscu, dozór policyjny po odbytych karze i wyprowadzenie z kraju cudzoziemców popełniających przestępstwa, będą przeciw ulaskawionym wykonane.

Łaska nasza niniejszém postanowieniem udzielona, rozciąga się także do kar już wyrzeczonych Wyrokami, które się jeszcze nie stały prawomocnymi, zachowując jednak skazanym wolność udawania się do wyższych instancyj.

Gdyby przecież w drodze sądowej nie uzyskali dla siebie pomyślnego skutku, nie mają być pozbawieni dobrodziejstwa niniejszém postanowieniem udzielonego.

Miło Nam jest ufać, iż ten czyn Królewskiej łaskawości Naszey, wzbudzi w nieszczęśliwych, do których się rozciąga, zbawienny żal za popełnione przestępstwa, skłoni ich do poprawy, i do uniknienia wszystkiego, co by ich na ponowione ukaranie wystawiać mogło; że nie osłabi w wiernych naszych poddanych Królestwa Polskiego wszelkiego stanu, posłuszeństwa dla prawa, pod którego równą dla wszystkich opieką używać jedynie mogą wszelkich przyswojeń i swobód, jakie im przez sprawowanie poruczonych Nam od BOGA nad nimi Rządów, usiłujemy zapewnić; w czem najwyższą zażyjemy nagrodę Oycowskiej Naszey o ich pomyślność pieczętowości.

Dan w Zamku Naszym Królewskim dnia 12 (24) maja roku Pańskiego 1829 a Panowania Naszego 4go.

(podpisano) NIKOŁAY.

Minister Sprawiedliwości.

(podpisano) Ig. Sobolewski.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu:

(podpisano) Stefan Hrabia Grabowski.

Zgodno z Oryginatem:

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu:

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginatem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Dywizyi:

Kossecki.

Prócz tego Najjaśniejszy PAN raczył udzielić szczególne ulaskawienia 43 osobom, na kary główne skazanym.

Najjaśniejsi PAŃSTWO raczyli dnia onegdajszego wieczorem przejeżdżać się w otwartym pojeździe, po ulicach miasta *Warszawy*, w chwili kiedy cała niemal ludność stolicy zwiędzała illuminacją. Radośne okrzyki ludu towarzyszyły wszędzie ukochanym: MONARSZE I MONARCHINI.

Do szczegółów obrzędu Koronacyjnego dodać należy, że w czasie tej uroczystości, Order Orła Białego niesiony był przez Senatora Wojewodę Franciszka *Grabowskiego*; Pieczęć Królestwa przez Ministra Sekretarza Stanu Stefana Hr. *Grabowskiego*; Chorągiew Królestwa przez Jenerała Piechoty Izydora Hr. *Kraśińskiego*, Miecz przez Jenerała Artylleryi *Hauke*, Płaszcz Królewski przez Senatorów Kasztelanów *Gliszczyńskiego* i *Sierakowskiego*, Kula Ziemska przez Senatora Wojewodę *Czarneckiego*, Berło przez Senatora Wojewodę *Chartoryskiego*, Korona zaś przez Prezesa Senatu, Ordynata Hr. *Zamojskiego*. Czynnności Mistrzów Obrzędów sprawowali Hr. *Kossakowski* i Radca Stanu *Tymowski*, a Heroldów, *Gustaw Hr. Grabowski* i *Ludwik Bentkowski*, Urzędnicy z Bióra Rady Stanu.

W czasie uczy u N. PANA daney o godzinie 3ciej z południa, w sali Koncertowej Zamku Królewskiego na osób 150, *Józef Hr. Kraśiński*, Szambelan Dworu, pełnił obowiązki Kray-

czego, a Artyści muzyczni pod dyrekcyą Kapelmistrza Dworu *Karola Kurpińskiego*, wykonywali dzieła muzyczne *Rossiniego*, *Solivy* it. d. Sławny *Paganini* grał solo na skrzypcach, a *Karol Lipiński*, pierwszy skrzypak Dworu, przybyły do *Warszawy* dniem pierwey, należał do wykonania muzyk tak w Kościele Metropolitalnym, jak niemniej w czasie uczy, o której mowa.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Monitor i *Postaniec Izb* nie donoszą jeszcze o wymówieniu się *Xiążęcia Laval-Montmorency* od przyjęcia urzędu Ministra spraw zagranicznych. *Goniec francuzki*, mniema, iż to pochodzi zapewne z wystania drugiego gońca do *Wiednia*, który powiolił wspomnianemu *Xiążęciu* wiadomość, iż Król Jmć nie przyznaje jego wymówienia się.

Gazeta Francyi twierdzi, iż Król Jmć przyjął wymówienie się *Xiążęcia Laval Montmorency* od przyjęcia urzędu Ministra spraw zagranicznych, a z milczenia w tej mierze obu dzienników ministerjalnych, *Monitora* i *Postanica Izb*, nie innego wnosić nie można, jak, że póty nie chcą o tém donieść, dopóki nie będzie inny następca *Pana de la Ferronays*.

Pismo z *Petersburga*, umieszczone w dzienniku *Postaniec Izb*, obeymuje z powodu zdarzonej w Persyi katastrofy, co następuje: „Otwarte postępowanie angielskiego poselstwa w *Tauris* okazało się godne Monarchy i Wielkiego Mocarstwa, które reprezentuje. Zaledwie sprawujący interessa angielskie Pan *Macdonald* dowiedział się o smutnym zdarzeniu w *Tauris*, natychmiast posłał do Ministra spraw zewnętrznych *Mirza Hassana Hana* urzędową notę, której treść była następująca: „Iż skutkiem owej katastrofy, zniszczoną została wszelka ufność, i że odtąd każdy Reprezentant jakiegokolwiek Narodu, nie może się mieć za bezpiecznego w Persyi. Iż to nie dosyć, że Rząd zaprzecza, jakoby miał udział w tej zbrodni, której skutków może się obawia, winien on jest w tém otwarte i zupełne zadosyć uczynienie. Równie sprawy rozruchu jak jego uczestnicy, jacykolwiek by być mogą, winni być wydani, na jakibądź ich stopień żaden wzgląd nie powinien być mianym, żadna świątynia nie może im służyć za przytułek, i żaden pozor nie powinien zastępować ich od przyzwoitey kary; a jeżeli rząd nie będzie w stanie oczyścić się ze wszelkiego podejrzenia o udział w tém zdarzeniu, tedy nie tylko sama Rosyja, ale cały świat ucywilizowany będzie musiał powstać przeciw niemu.” *Kapitan Macdonald*, brat sprawującego interessa, odebrał rozkaz zawiezienia tej noty do *Teheranu*. Miał oraz zlecenie, aby pozostałe przy życiu osoby Poselstwa Rosyjskiego, wziął pod szczególną swoją opiekę i sprowadził do *Taurisu*. Oprócz tego, oświadczył sprawujący interessa, iż najmniejsza obraza lub czyn gwałtowny, którego by sobie pozwolono przeciw wspomnianym osobom, pociągnie za sobą te skutki, iż tak sprawujący interessa jak i wszyscy poddani W. Brytanii, natychmiast wyjadą z Persyi. Wszyscy członkowie poselstwa angielskiego i wszyscy poddani angielscy, włożyli z powodu smutnego zdarzenia w *Taurysie*, dwumiesięczną żałobę.”

Dzienniki tutejsze wzywają Izby, aby jeszcze w ciągu terażniejszych obrad domagały się od Ministrów objaśnienia względem stanu handlowych nastrojów stosunków z Egiptem. W konsulatach w *Lewanecie* panowały nadużycia, którym potrzeba zaradzić.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawalera.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 22 Maja v. s. 1829 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, опъ С. Пешербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщиковъ Давиды Андрѣевича и жены его Констанціи Андрѣевны Ждановскихъ, состоящее Могилевской Губерніи Чаусовскаго Повѣша въ деревнѣ Чигариновкѣ изъ 71—40, мужеска пола душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеіемъ; для чего по произведеніи двухъ шорговъ, назначенъ для прешьяго шорга срокъ сего года іюля мѣсяца: 2 числа. Желаящіе купить имѣніе сіе, могутъ являться въ Опекунскій Совѣщъ показаннаго числа въ присудственное время, и видѣть въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе, и форму купчей крепосши.

Экспедиторъ Осмоловскіи.

3 Od Rady Opiekunčzey St. Petersburgskiej Cesarzskiego Domu wychowania ninieyszém ogłasza się, iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą za ominiowaniem terminu, nieruchomy majątek Obywateli Daniela Andrzejewicza i żony jego Zdanowskich położony Mohilewskiej gubernii Czausowskiego powiatu we wsi Czyharynowce ze 71—40 męzkiej płci dusz zapisanych do rewizyi 1816 r. z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; dla czego po odbyciu dwóch targow, dla trzeciego targu naznacza się dzień 2gi lipca tegoż roku; życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunčzey pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę sprzedażnego prawa.

Экспедиторъ Осмоловскіи.

5 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, опъ С. Пешербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляется, что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Подкоморія Игнашія Осипова сына Лапы, состоящее Могилевской Губерніи Климовецкаго Повѣша въ селѣ Тросинѣ 44, въ деревняхъ Марковѣ 30, Семеновкѣ 65, и Соболевкѣ 51, а всего 190 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеіемъ; для чего назначены сроки шоргамъ, сего года іюля мѣсяца:

первый 2, вторый 4, и прешій 9 числъ; желаящіе купить имѣніе сіе, могутъ являться въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣть въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крепосши. Экспедиторъ Осмоловскіи.

3 Od Rady Opiekunčzey St. Petersburgskiej Cesarzskiego Domu wychowania ninieyszém ogłasza się, iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą za ominiowaniem terminu, nieruchomy majątek Obywatela Podkomorzego Ignacego Józefa syna Łappy, położony Mohilewskiej gubernii, Klimowickiego powiatu w majątku Trostynie 44, we wsiach Markowie 30, Semenowce 65 i Sobolewce 51 w ogóle 190 dusz płci męzkiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow, tego roku w lipcu 2, 2gi 4 i 3ci 9. Zyczący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunčzey pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę sprzedażnego prawa. Экспедиторъ Осмоловскіи.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, опъ Санктпешербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляется, что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Варфоломея Аннонова и жены его Елеоноры Непокойчицкихъ, состоящее Витебской Губерніи Полоцкаго Повѣша въ деревняхъ: Валюшковѣ 10, Вольмовѣ 11, Старинѣ 18, Бору 14, Нивы 10, Заручевы 8, Ломяхъ 4, и шого 75 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеіемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года сентября мѣсяца: первый 3, вторый 5 и прешій 10 числъ. Желаящіе купить имѣніе сіе, могутъ являться въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣть въ ономъ продаваемому имѣнію, опись, условіе, и форму купчей крепосши. Экспедиторъ Осмоловскіи.

5 Od Rady Opiekunčzey S. Petersburgskiej Cesarzskiego Domu wychowania ninieyszém ogłasza się: iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą za ominiowaniem terminu, nieruchomy majątek Obywatela Bartłomieja Antoniego syna i żony jego Eleonory Niepokojczyckich, położony Witebskiej gubernii Połockiego powiatu we wsiach: Wałotowce 10, Wolmowie 11, Starzynie 18, Horze 14, Niwach, 10, Zaruczewie 8, Łomach 4, w ogóle 75 dusz płci męzkiej, zapisanych do rewizyi 1816 r., z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow tego r. września: 1szy 3, 2gi 5 i 3ci 10; życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunčzey pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę sprzedażnego prawa. Экспедиторъ Осмоловскіи.

2 Опіека Шлachecka Pttu Wileńskiego, по отриманію урядовою wiadomości o zaszley śmierci w M. Wilnie Rzeczywistego Rady Sta-

nu i Kawalera orderow Leona Baykowa, zwywa successorow jego, aby od daty wydania w gazetach: Kuryera Litewskiego, St. Petersburgskich i Myskiewskich, pierwszej awizacyi, dla odebrania spadku w ruchomości i pieniądzech, po tymże Rady Stanu Baykowie pozostałego, w przeciągu trzech miesięcy, do Opieki Szlacheckiej Powiatu Wileńskiego, z prawnymi dowodami probującemi stopień successorstwa, jakoteż że dalszych, równych i bliższych nie ma, przybyli. Wilno 1829 roku mca-maja dnia: (w protokóle podpisano) Prezes Opieki, Marszałek Wileński i Kawaler Stanisław Jasiński.

Za zgodność poświadczam Szlachecki Pttu Wileń. Sekretarz W. Sienkiewicz.

2 W mieście powiatowém Wiłkomierzu, pozostała Apteka, po zmarłym Aptekarzu Ludwiku Klein, iest do przedania, zyczący ją nabyć raczą się zgłaszać do W. Jerzego Gutta Aptekarza w Wilnie mającego moc prawną czynienia w tej rzeczy.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Niżej podpisany pochlebia sobie, iż uczyni przyjemność Publiczności, gdy doniesie, że po pożarze ognia, miasto Busko tak uporządkowane zostało, iż chorzy szukający ratunku w tutejszych wodach, znajdą dla siebie pomieszkania wygodne, i wszelkie wygody życia.

Rozbiór tych wód słono-siarczanych, robiono w Berlinie, Dreźnie, a własność ich, ogłosił Malfaty w Wiedniu, Medyk Europy, których cudownych skutkow doświadczało wiele osób na reumatyzmy, szkrofały, materye koštunowe, liszaje i t. d. Miasto Busko jest w Województwie Krakowskiem, pod miastem Wislicą odległe od Krakowa mil 9. Od Kielec mil 6.

F. Rzewuski Woyt i Nadzieratel dóbr Sapeynowo.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Roku 1829 apryla 23 dnia Sąd Taxatorsko Exdywizorski za remissą Głównego Minskiego Sądu 2go Departamentu w roku 1827 7bra 22 dnia ferowaną dla usatyskcyonowania Kredytorów i Pretensorów, JW. Joanny z Kiełpszów Łopacińskiej Pisarzowej Trybunału W. Xtwa Litgo nad jey funduszem ustalony; mając stosownie do zakresow Remissy w dniu 1go maja 1828 roku do majątności Szędzina w powiecie Dżisnień. położoney zjeżdżał, czynność pierwszo zjeżdżową załatwił, jurydykcyą Sądow swoich do miasta powiatowego Dżisny przeniósł, i na zjazd ostateczny termin dnia 1go xbra 1828 roku nazaczył; lecz kiedy pierwo dla zatrudnień sądowych a w oznaczonym terminie, dla pokrytej ziemi sniegiem uczynić wizyi niemógł, czynność przeto takową do dnia 26 maja idącego 1829 roku odłożył w jakowym terminie że nieodmiennie do okonczenia dzieła Exdywizorskiego przystąpi i bez składania nowych terminow okonczy interessowane przez ninieyszą awizacyą strony uwiadamia.

Ignacy Szyryn Sędzia Ziem. Pttu Dżisnieńskiego.

Nestor Buynicki Podśudek i Exdywizor.
Ziemski Pisarz Wincenty Isman.

2 Roku 1829 miesiąca maja 13 dnia, oświad-

czenie wespół z processem, imieniem wierzycieli niżej na podpisie wyrażonych, przeciwko Urodzonemu Marcinowi Ważyńskiemu b. Marszałkowi Ptu Oszmiańskiego, jako drogą kredytu obywatelskiego zawiniającemu znaczne summy; Tekli z Umiastowskich Ważyńskiej, jako utrzymującej w reformie znaczne zapisy, z tych w nadpłacie pewną ilość przyymującej, oraz dalszym osobom należącym tak do urzędzenia dobrami pomienionego Ważyńskiego, jako też utrzymującym prawne interessa, czyni się z następnych pobudek: iż Marcin Ważyński posiadając z antecessorów znaczne dobra w Gubernii Wileńskiej, oraz pałac w mieście Wilnie przy ulicy Niemieckiej, pod N. 269, położony tudzież znaczne zapasy domowe od lat naydawniejszych na jego przypadku jako to: srebro stołowe, klejnoty, meble kosztowne, i inne drogocenne rzeczy, gdy zajął się urzędzeniem majątków, starając się takowe powiększyć, szukał kredytu pieniężnego, każdy więc w zabezpieczeniu swej doli lokował dość znaczne summy widząc majątek żadnem długami nieobciążony, w nadziei że naymniejszego w otrzymaniu swej należności nie znajdzie zamitrężenia; taką więc koleją jedni własne pieniądze, drudzy wdów i sierót, inni z pracy swej uzbierawszy pewną ilość dla zabezpieczenia losu swego potomstwa i nakoniec kalecy w zapewnieniu nadal sposobu do życia, po ubezpieczeniu obligami jako na pewną hipotekę zawierali. Stało się jednak później że Urodzony Ważyński zaczął wyraźnie prowadzić wierzycieli do nader niepomyślnego wypadku, trwoniąc fundusz ewikcyi uległy, bez słusznych na to pobudek; i tak przed laty temu parę wyprzedził pałac w Wilnie za 20,000 rubli srebrnych a do tej daty z intrat dóbr ziemnych zebrane do 30,000 r. s., wzięwszy do siebie, nie tylko rekwirowanych nikomu nie opłaca kapitałów, lecz pomimo licznych dopominków; i samychże procentów. Obeyscie się Urodzonego Ważyńskiego z jego kredytorami jest dotykającym, gdyż czyniąc listowne uręczenie wypłaty summ, lub procentów, za osobistym przybyciem którego z kredytorów do majątków jego, dla ustnego rozmówienia się, widzenia się wzbrania, w następności zaś czy to z własnego planu lub z porady osób trudniących się wystawieniem kredytorów na naynieprzyjemniejszą kolej, doprowadza do ostatecznej ruiny swój majątek, a tém samém zmniejsza hipotekę, albowiem wszelkie zapasy, zboża i żywiołów a bardziey do wyrobu ziemi użyć się mogących za cenę nayniższą dla nagłego spieniężenia się powyprzedawał, włościom własnych poruynował przenosząc tych do majątku zapisom żony uległego. Konie i pojazdy posprzedawał, srebro stołowego górą 9 pudów w mieście Wilnie rozmaitym osobom pokryjomo wybył, miedz w znacznej dość partyi w obcym ręku ulokował, podatków Skarbowi należnych za dwie raty nieopłacił, słowem gromadząc gotowe pieniądze doprowadził majątek do znacznego zniszczenia, tak dalece, że włość za nierządem nie mając usiewu na ostatnią niedolę wystawiona i nakoniec gdy kredytorowie dotknięci tak nieszczęśliwym wypadkiem szukając zaradczych środków w zabezpieczeniu swego funduszu, ułożyli osobiste widzenie się z Urodzonym Ważyńskim, nie mogąc dośledzić gdzieby się on mógł naydować, dopytywali się u Urodzonego Mokrzeckiego Antoniego

Adwokata utrzymującego interessa nie raz wyrażonego Ważyńskiego, od którego najmnieyszy w tém względzie informacyi powziąć nie mogli, przeto lękając się ażeby przy natężeniu umysłu na krzywdę swoich wierzycieli, oddawszy się w zarząd osób źle myślących i szukających własnych zysków nieulegał zupełney utracie funduszów, a zatem czy to w jednym względzie czy w drugim, nie tylko dla dobra własnego ale dla ogólnego dbać muszą by majątki i fundusze, Urodzonego Ważyńskiego od frymarku i dalszey ruiny ochronić, o co nim się wierzyciele udadzą do władzy Rządowej jako opiekującey się nad ucisnionemi w podobnych wypadkach co do działań Urodzonego Ważyńskiego jako też pomagających do frymarku, tym czasowie zapowiadają: że ktokolwiek bądź do nadużyć wpływ mieć mógł, do lokacyi pieniądze, sprzęty, bydło, konie i t. d., przyjmował; srebro, miedź i inne rzeczy wyprzedawał, tego wszystkiego drogą procesu dopomnieć się niezanieżdżają, i kar na winnych podług prawa szukać będą, jak oraz aby osoba Urodzonego Ważyńskiego była zabezpieczoną dla wykrycia prawdy z jakich przyczyn on uległ takiej kolei dopomną się. Co się tycze samey żony Urodzoney Tekli z Umiastowskich Ważyńskiej lubo summa wnioskowa w znaczney ilości na majątkach jej męża w reformie i dalszych zapisach obezpieczona, lecz z tey wielką ilość na własny swój użytek obróciła, przez co i stan interessów Urodzonego Ważyńskiego inny obrót wziąć mógł, przeto zapowiadają że kolejną właściwą dla zabezpieczenia swey własności kredytorowie działać niezanieżdżają i takowe oświadczenie współ z processem, oddając do akt publicznych żądają umieścić w Kuryerze Litewskim zastrzegając by nikt żadnych odtąd pokryjomych układow z Urodzonym Ważyńskim nie czynił, a kto takowe dopełnił lub się dopuści, odpowiedzi ulegać będzie. Za WJP. Woyciukiewiczową jako opiekun Symon Małewski Radzca Stanu.

Za małoletnich Abichtów, jako brat i opiekun, Abicht Prof.

de Nève.

Ludwik Czarnowski w imieniu całej familii.

Eleuterj Kamieński G. S. w imieniu własnym i rodzeństwa.

Marcinowski.

W. Sabowski.

Katarzyna Woelckowa jako kredytorka.

Ignacy Pryżgintt.

Anna Dowejkowa.

Alexandra Łopattówna Z. S. O. B. W.

Jędrzey Sniadecki Radzca Stanu.

Jędrzey Seyferd Nadworny Sowiec i Kawaler.

W imieniu męża mojego Karola Tymowskiego i własnym podpisuję Anna Tymowska.

Roku 1829 meca maja 15 dnia. Przed Sądem Grodzkim ptu Wileńskiego obecnie stawając WJP. Ludwik Czarnowski ninieysze oświadczenie stosownie do zakroczoney w dniu dzisieyszym na podaną prośbę rezolucyi do Akt podał.

Pisarz Stanisław Kielczewski.

Regent Onufry Horodeński.

Pozwolono drukować. Cenzor Paweł Kukulnik.

2 1829 roku miesiąca maja 10 dnia Sąd Exdywizorski w moc remissy teraz biegnącego

roku marca 12 dnia w Ziem. Szawel. z powództwa WW. Teodora Szambelana dworu Pruskiego Jana Rotmistrza woysk pruskich, braci Butlerów z W. Alexandryną z Stroykinów Butlerową Szambelanową, Janem Abrahamem Jakobsem bankierem Ryskim, Xiędzem Adamem Kulikowskim Plebanem Staro-Żagorskim i Xiędzem Błażejem Gierdwoyniem Altarystą Staro-Żagorskim zasztley do majątku Starych Żagor, jako na rozdział kredytorom dla ich usatysfakcyonowania oddanego, w terminie przez dekret remissyyny zapowiedzianym zjechawszy po ułatwieniu niektórych wstępnych czynności komportacyą papierów do uskutecznienia w ciągu dwóch pierwszych tygodni miesiąca Junii 1829 roku wszystkim stronom uznał a dla dalszego postępowania w sprawie dzień 12 augusta idącego roku zadeterminował, przeto że z daty wyrażoney naydaley za tydzień weźmie do namowy Exdywizorski proceder i na nie objawione stosunki ammissyją zapisze wszystkich pretensorów ostrzegając, ninieyszą awizacyą dla trzykrotnego ogłoszenia do gazet Kurjera Litew. przesyła, i w Gazetach Gubernii Kurlandzkiej umieścić postanawia.

Prezydent Ziemski Szawel. Exdywizor i Kawaler Lud. Billewicz.

Sędzia Ziemski Szawelski i Exdywizor Telesfor Burba.

Sędzia Ziemski Szawelski i Exdywizor Stefan Taraszkiewicz.

Teofil Narkiewicz Regent Exdywizorski.

Wolno drukować 18 maja 1829 M. Oczapowski professor, Cenzor.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

2 Urodzonym Johannie z Bitowtów matce, Apolinaremu pełnoletniemu, Anicetemu, Michałowi, Konstantemu, Palmirze i Kamilli Szukstom Marszałkowej i Marszałkowiczom ptu Upitskiego z dokładem Opieki, Hilaremu Sędziemu Ziem. Upit. oycu, Józefowi i Adeli dzieciom nieletnim Szukstom successorom, Józefowi Kosakowskiemu Sędziemu Gran. Kowień., Józefowi Hoppenowi Prezyd. Ziem. Wiłkom., Michałowi Syrucuiowi Pisarzowi Grodz. Kowień., Józefowi Straszewiczowi Marszałkowiczowi Upit. debitorom, Justynowi Paszkiewiczowi Sędziemu Grodz. Upit., Michałowi Gombrowiczowi Sędz. Granicz. Upit., Felicyanowi Montwidowi Regent., Stanisławowi Możeykowi Sędz. Gran. Kowień., Janowi Skowzgiradowi Regen., Janowi Błażewiczowi Spraw. Ptu Upit., Leopoldowi Dombrowskiemu Sędziemu Gran. Kowień., Adamowi Sokółowskiemu Porucznikowi, Mateuszowi Orzechowskiemu Komor., Onufremu Klimowiczowi, Stanisławowi i Ignacemu braciom, successorom Andrzeja Montwiłły, Rozalii Zakrzewskiej, Xiędzu Franciszkowi Masandowiczowi Plebanowi Remigolskiemu, pracowitemu Bartłomiejowi Woyczunasowi i dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu zesł. Jakuba Szuksty Marszałka b. Upit. mającym stosunki. Pozew Edyktałny przed Sąd Ziemski Upit. na roki następne Trojeckie, z instancyi UUr. Ignacego jako męża, a Johanny z Szukstow, aktorki Sopockow Sędziów Granicz. Upit. i Eufrozyny z Szukstow Boufałowej Obozniowej przy assystencyi Kurato-

row wrzeczy następney: żałująca Sopoćkowa i Boufałowa życząc mieć schedy i własności sobie należne oddzielone, jakie ze stopnia naturalnego spadku po ś. p. rodzicach Jakubie b. Marszałku Upitm i Elźbiecie z Ważyńskich Szuksztach przypadają, i jednocześnie chcą mieć realnym wierzycielom zeszłego oycy swego uczynioną satysfakcyą, a od debitorow jego, zyskać należności, pozwać zmuszone zostały przed Sąd Ziemski Upit. obżalowanych współsukcessorow, kredytorow i debitorow, w jakowym Sądzie w roku teraz. 1829 marca 16 dnia zakroczył dekret dyllacyyny przeznaczający rozprawę ostateczną z prawidłami właściwemi na rokach następnych Trojeckich. Więc stosownie do dekretu wzmienionego, celem rozprawiania się ze wszystkiemi interessowanemi w rzeczy do massy lub z massy funduszu zeszłego Marszałka Szukszty, pozwem Edyktalnym pozrywają i proszą zebrania ogólnego funduszu zeszłego Marszałka Szukszty, z czego uczynienia satysfakcyi realnym wierzycielom, na niejawiących się i niestawających zapisania amissy. Zarealizowania żałcych stosunkow, pierwszą żalobą objętych, wydzielenia sched, pokassowania obżalnych niesłusznych dowodzeń, uznania prawney satysfakcyi na debitorach, zasądzenia powrotu wydatków i tego wskazania o co w sprawie proszonym będzie.

Roku 1829 maja 8 dnia. Wozny świadcę iż w sprawie WW. Ignacego jako męża, a Johanny z Szuksztow aktorki Sopoćkow Sędziow Gran. Upit. i Eufrozyny z Szuksztow Boufałowey Obozn. z dokładem kuratorow, kopie tego Pozwu z godne z autentykiem, JWW. Johannie z Bitowtow matee, Apolinaremu pełnoletniemu, Anicetemu, Michałowi i Konstantemu, Palmirze, Kamilli Szuksztom Marszałkowej i Marszałkowiczom z dokładem opieki. Hilaremu Sędziemu Ziem. Upit. oycu, Józefowi i Adelli dzieciom Szuksztom sukcesorom, Józefowi Kossakowskiemu Sędz. Gran. Kowień., Józefowi Hoppenowi Prezyden. Ziem. Witkom. Michałowi Syruciowi Pisarzowi Grodz. Kowień., Józefowi Straszewiczowi Marszałkowiczowi Upit. debitorom. Justynowi Paszkiewiczowi Sędziemu b. Grodz. Upit., Michałowi Gombrowiczowi Sędziemu b. Gran. Upit. Felicyanowi Montwidowi Regentowi, Stanisławowi Możeykowi Sędziemu Gran. Kowień., Janowi Skowzgiradowi Regen., Janowi Błażewiczowi Spraw. Upit., Leopoldowi Dombrowskiemu Sędziemu Gran. Kowień., Adamowi Sokółowskiemu Porucz., Mateuszowi Orzechowskiemu Komor., Onufremu Klimowiczowi, Stanisławowi i Ignacemu braciom sukcesorom Andrzeja Montwiłły, Rozalii Zakrzewskiej, pracowitemu Bartłomiejowi Woyczunasowi, X. Franciszkowi Massandowiczowi Plebanowi Remigolskiemu i dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu zeszłego Marszałka Szukszty. Jednym w mieście Poniewieżu w domach własnych lub w kwaterach Plenipotentow podałem, a po niewiadomych mieszkania do drzwi Izby Sądowey przybiłem, zawiadamiając o rozprawie przed Sądem Ziemskim Upitskim na Rokach następnych Trojeckich przypaść mającey.

Ignacy Piotrowicz Wozny Ptu Upit.

Roku 1829 meca maja 15 dnia przed aktami Grodzkiemi Ptu Upit. stawając wożny relacyą pozwu urzędowie zeznał.

Świadcę Grodz. Regent Piotr Mukucin.

Wolno drukować. 18 maja 1829 Michał Ocza-powski Professor, Cenzor.

z Sąd Ziemski Pttu Kowień. w sprawie

Kompetytorskiej na powództwo WWJPP Jana i Jozefy Polkowskich i Michała Sierzpinskiego z WW. Leonem i Anielą Borewiczami Podkom. Kowień. Samuelem Medekszą XXżni Missyonarzami Wileń. i dalszemi kompetytorami, za ułatwieniem aktow miejscowych inwentacyi, kalkulacyi weryfikacyi, w zadość uczynienie Ukazowi Sądu Gł. Litt. Wileń. 2go Depart. od dnia 10 miesiaca apryla tego 1829 r. za N. 954 nadesłanemu, postanowiwszy słuhać dowodu i odvodu stron, i na ten skutek do wzniesienia pretensyynych stosunkow dzień 17 junii, i następne po nim, a na wzięcie całej sprawy w ostateczną namowę dzień 8 julii idącego 1829 r. naznaczając, na niestawających pretensorow do Borewiczowskiego funduszu w czasie oznaczonym amissya, w stosunkach zakryślić deklaruje, i o tém wszystkiem interessowane osoby niniejszém ogłoszeniem zawiadamia. 1829 r. maja 15 dnia.

Ludwik Graff Kossakowski Sędzia Ziem. Kowień .X. Maciey Gulbin Deputat.

Dawid Gineyko Sędzia Ziem. Kowień.

Michał Purzycki Pisarz Gr. Pttu Kowień.
Regent Wincenty Swolkień.

z Dnia 15 t. m. maja pewna osoba idąc przez dziedziniec domu Kollegium medycznego do domu Pani Dabrowey, zgubiła bransoletkę o 4 sznurkach koralow z klamerką złotą, ktoby ją znalazł, uprasza o oddanie do Redaktora Kuryera W. Marcinowskiego, a prócz podziękowania i wdzięczności, przyzwoitą nagrodę, jeśli jey żądać będzie, odbierze.

Jan Bohowicz Ekonom Uniwersyt.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

Owce szlachetnego pokolenia.

z Przeszło sta Owiec Maciorek nayszlachetniejszego i naystalszego gatunku, jako też kilka starszych i kilka jednorocznych Baranow nieczyszczonych, które się wszystkie przez znakomitość gatunku, jako też wyborność ich wełny distingwują, pochodzące z pierwszych owczarni Niemieckich, Czeskich, Stolpen, Moe-glin etc. będą w Mitawie 15 junii 1829 do przedaży publiczney wydana oczém wyrazniey wiadomośc będąc w publiczney Gazecie Kurlandskiej (intelligenz blatt) opisana.

Jeżeliby zaś kto życzył sobie dobrowolnie je zakupić, może je w każdym czasie zobaczyć w fundamentalney owczarni dóbr Pilten niedaleko Windawy.

Dyrekcya wprowadzenia wybornego gatunku owiec do Xięstwa Kurlandzkiego.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

5 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg Komunikacyi niniejszém wzywa życzących dostawić latem t. r. dla rozmaitych doświadczeń mających bydź przedsięwziętymi o stopniu twardości rozmaitych gatunkow płyty znajdujące się na rzece Windawie według Dyrekcyi Windawskiej wodney Komunikacyi od 100 do 200 podziennych robotników; życzący podjąć się dostawy, jawić się będą w pomienionym Komitecie na targi dla ich dostawy odbyć się mającego 25, 24 i 27 tego meca maja z przyzwoitemi i dostatecznemi ewikcyami i świadectwami o swoim pochodzeniu, które przy tychże targach na tęż dostawę będą objawione.

Wilno dnia 22 Maja r. s. 1829 roku.

2. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ogłasza się, iż w terminach 5, 8 i 12 augusta tego 1829 roku będą się przedawać przez aukcyę z publicznego targu na wieczność majątki, należące do Kollegialnego Assesora Warfołomeja, jako to: 1) Jasskiego powiatu wieś Koseucy oceniona przed ewikcyą do skarbu 100 tys. lewów, która odległa jest od pawiatowego miasta Biele 50 wiorst, osiedlona nad brzegiem rzeki Dniestru, na prawey stronie jego biegu, w niej mieszkańców bir i powinności odpowiednich, osiadłych w osobnych domach, oprócz duchownych i cerkiewnych służących, 115 siemiy. W tej wsi jest cerkiew drewniana, gontami kryta, dwór ogrodzony płotem plecionym, w nim zabudowania: dóm o 4ch mieszkalnych pokojach z sieniami, pleciony, ze ścielą i podłogą z tarcie, oblepiony gliną, pokryty trzcina, miarą wzdłuż na 5 a wszerz na 4 sążni, i przy nim założony mały sad z młodych fruktowych drzew, owocow jeszoze niedających; przy tym domie na dziedzińcu skrzydło plecione oblepione gliną, pokryte trzcina, o pięciu pokojach, miarą wzdłuż na 12, a wszerz 2½ sążni, wozownia takóž pleciona, trzcina kryta, 8 sążni wzdłuż a 2½ wszerz, w bliskości jego kosz do zsy-pywania pleciony długi na 9 a szeroki na 1 sążień, blisko dworu imbar murowany długi na 8 a szeroki na 2½ sążni, pokryty trzcina, pod nim sklep murowany, długi na 4 a szeroki na 2 sążni, nowy dom murowany długi na 13 a szeroki na 7 sążni o 10 pokojach i jedney sali, wyprowadzony do gzymsu, nie ukończony i nie pokryty, przy nim, na wielkiej obszerności założony sad, nie daleko tego sadu młyn wołowy o jednym kamieniu, w około niego murowana ściana długa 9 a szeroka 5 sążni pokryta trzcina, obok tego młynu gorzelnia murowana długa na 13 a szeroka na 5½ sążni pokryta gątami, w niej kotłow miedzianych 4, z blachy żelazney 1, i kadzi z miedzianemi trąbami 4, we wsi karczma pleciona, oblepiona gliną, pokryta trzcina, w niej pokojow mieszkalnych 2, sieni, z nich wchod do sklepu prosty drewniany, w polu winnica ogrodzona plecionką, zawiera 1½ pogonow winnych krzaków, przy niej drewniana izba nie pokryta, na uroczysku i krynicy Jurżewce są dwa wodne młyny drewniane, każdy o jednem kamieniu, pokryte trzcina, przy tych młynach przy każdym po jedney izbie, w której mieszka młynarze, należące do wsi Kusieyce, ziemi pod tą wsią uprawney, sianożęci i niezdatney bez podziału około 2,000 falczy, w tej liczbie pod lasem zdatnym na ogrodzenia, a w niektórych miejscach i do budowli włościańskich domow 200 falczy, na tej moszy na uroczysku Jurżewce jest klasztor zwany Jurżewski, mający ziemi nadaney z dawna od uprzednich właścicieli wsi Kusieycy do 50 falcz z lasem, przy którym mieszkają należący do wsi Kusieyce 4 familie dla służby przy klasztorze, dwie włościańskie chaty, wybudowane na uroczysku Jurżewce, w których mieszkają leśnicy, należący takóž do wsi Kusieyce, roczny dochód z tej wsi jest: za 115 familii posielan z robotą i deżmą z przyczyny niedostatku zdatney ziemi po 20 lewów od każdej, 2,300 lewów, za karczma we wsi 1,000 lew, za dwa młyny 60 lew, za 100 falczy dwornego siana, po 2 lewy za falcz, 200 lew, za 1½ pogonu win-

nicy, kładąc 70 wiader wina po 2 lewy, 140 lew, w ogóle rocznego dochodu 3,700 lew, a 10cioletnia proporcya wyniesie summę 37,000 lew, zaś za 200 falcz, lasu po 30 lew za każdą, 6000 lew, a tak wieś Kusieyce, ze wszelkimi do niej attynencyami ocenione turecką monetą 43,000 lew. 2) Ogrzejewskiego powiatu wieś Koceleny, oceniona przed ewikcyą do Skarbu 45 tys. lew, ma 50 familij osady, podległych ogólnym powinnościom podług Bessarabskich praw, w wybudowanych podług liczby ich włościańskich domach, położona przy uroczysku i rzece Nirniewie, odległa od obwodowego miasta Kiszyniewa 70 górą wiorst, w niej dworny domek mały o dwóch pokojach z sieniami plecionymi, gliną oblepionymi, pokrytemi sianem, z ziemianką na kuchnią i wozownią takóž plecionymi, dwór ogrodzony plecionką; pod tą wsią całej ziemi miarą 633 falczy, w tej liczbie pod lasem zdatnym miejscami na budowlę i ogrodzenie do 100 falczy, przy wsi zrobiony wielki prud i na nim wodny młyn drewniany z dachem z trzciny o dwóch kamieniach, dwóch foluszach i dwóch stępach, przy tym młynie jedna izba pleciona z sieniami, dla mieszkania mielnika, oblepiona gliną, pokryta trzcina, we wsi karczma pleciona z jedną izbą, piecem i sieniami, z glinianą obmazką, dach ze trzciny, przy niej na dziedzińcu ziemny sklep, rocznego dochodu kładnie się: od 30 familij osadników za robotę z deżmą po 30 lew od każdego, 900 lew; z arendy karczmy 500 lew, ze młynu 350 lew, za 80 falczy siana po 5 lew, za każdą 400 lew, w ogóle na rok dochodu 2,150 lew, a w proporcji za 10 lat 21,500 lew, zaś za 100 falczy lasu, po 50 lew za falcz, 5,000 lew; wieś ta ze wszelkimi do niej attynencyami oceniona 26,500 lew, turecką monetą. 3) Tegoż powiatu moszia Seledżeny, oceniona przed ewikcyą do Skarbu 5,000 lew, rozłożona przy rzece Prucie i jey odnodze, ciągnie się od tej rzeki daley, granicząc z wybiegiem w górze moszii Bodrosoy a w dole obywatela Razuła, obszerności ma ziemi miarą do 156 falczy kwadratowych przy krętej i wysokiej górze, w tej liczbie pod lasem zdatnym miejscami na koły i chróśniaku, gdzie niegdzie znajdują się dęby zdatne na budowlę do 12 falczy kwadratowych, licząc i wyspę tą odnogą oblaną, na której rośnie wierzba, i w połowie należy do Warfołomeja, odległa ta moszia od obwodowego miasta Kiszyniewa na 80 górą wiorst; na moszy tej jest dworna winnica z owocami, składająca się z 8 pogonow winnych krzakow; przy drodze ponad brzegiem odnogi jest karczma do Warfołomeja należąca, wybudowana z paloney cegły wzdłuż na 6 a wszerz na 2½ sążni z połapem z desek, pokryta gontami, w niej pośrodku sieni, z nich po obu stronach dwa wielkie pokoje z piecami do gotowania, z sieni wchod do sklepu, zrobionego z kamieni ze sklepieniem i wychodem, miarą wzdłuż na 9 a wszerz na 1 sążień; karczma ta ogrodzona plecionką, przy niej dwa chlewy i jedna niewielka wozownia takóž plecione, a ostatnia pokryta sianem, obok tego zabudowania jest włościańska izba, w której mieszka, przeznaczona przez Warfołomeja do pilnowania winnicy jedna familia, wybudowana z plecionki, obmazana gliną, pokryta sianem; dochody tej

moszyi następujące: 60 falczy sianozęci każdy po 50 lew, 300 lew, 300 wiader wina, każde po 1 lew 20 par, 450 lew, z karczmy na rok 150 lew, w ogóle 900 lew, w proporcji zaś za 10 lat wyniesie 9000 lew, zaś za 12 falczy lasu po 25 lew za każdą 300 lew; wieś ta ze wszelkimi do niej attynencyami ocenione turecką monetą 9500 lewów. 4) Miasteczko Kryulany ocenione przed ewikcyą do skarbu 250 tys. lew., założone nad Dniestrem na pocztowej do tamecznej przeprawy drodze, w nim oprócz rezeszey i mazyłow 65 rodziny, mieszkańców płacących bir, i obowiązanych właścicielowi powszechną powinność Mołdawskiej nacyi 35 rodziny, mieszkających w swoich domach i żydów przypisanych do tego miasteczka 32 rodziny, które mieszkają w wybudowanych przez nich samych domach, ziemi należący do miasteczka Kryulany uprawney 100, sianozęci 100, i na paszę bydła, należący do przeprawy przez Dniestr do 50 falcz, podług planu w szerz 610 a wzdłuż 2102 domnesztskich sążni, w miasteczku cerkiew drewniana, pokryta gontami, i przy niej dzwonicia wielka murowana z gontowym dachem; karczmy należące do Worfołomeja: 1. O dwóch oddziałach pod jednym dachem, i 4ch niewielkich pokojach i jedną kramą, pokryte łożyną z kuchnią ściany plecione obmazane gliną; całe to zabudowanie i w koło jego ogrodzenie, stare; 2. o jednej izbie i jednej kuchni, z siąkami, składem i jednym drewnianym sklepem, pokryte trzcina, ściany plecione, obmazane gliną, całe zabudowanie stare. 3, o jednej także izbie z siąkami i jednym składem i drewnianym niewielkim sklepem, ściany plecione obmazane gliną, dach, sklep murowany stary, mieszczący więcey 20 beczek, w tych zabudowaniach mieszkają żydzi, podług umowy z P. Warfołomejem; sadow należących do mieszkańców miasteczka Kryulan winnych 8, i fruktowych 8, w nich drzew fruktowych różnych do 1500 i winogronowych do 1500, ziemi pod samemi sadami do 7 falcz; do miasteczka Kryulan należą dwie potem kupione przez Warfołomeja moszye Załuczeny i Korżeyka, z których na pierwszy lasu do 40 falcz naywięcey w zarosłach, młodego i niewielkiego, zdatnego do plecenia ogrodzeń, a na Korżeyce ziemi uprawney i sianozęci blisko Kryulan 390 falcz, zaś podług planu ma Korżeyka w szerz 717 a wzdłuż 2102 gospodarskich stynżeń, Załuczeny zaś w szerz 720, wzdłuż 1715 stynżeń demnesztskich, blisko miasteczka Kryulan o wiorstę jest przez rzekę Dniestr przeprawa promem na główne Dubossarskie kwarrantannowe i tamożenne poczty; przeprawa ta z Bessarabii do Rossyi oddana przez P. Warfołomeja w odkupną dzierżawę do przeyscia tego majątku w skarbową wiedzę, żydom na trzy lata z opłatą za przeprawę i za pastwiska 17 tys. lew, z której dochodu wynosi roczna proporcya 666 lew. 26 par i 2 aspy, dochody kładną się za dni robocze mieszkańców z deżmą i z ziemią Kryulanską Załuczeny i Korżeyki na rok 2,500 lew, za sprzedaż przez żydów wódki 5,142, od 52 rodziny żydowskich na rok po 2 lew 20 par, stinżenarytu 80 lew, w ogóle na rok dochodu 7,720 lew, który w proporcji za 10 lat wynosi 77,200 lew, kładąc zaś 110 falcz lasu po 25 lew za każdy w ogóle 1,000 lew, miasteczko z uczastkami i wszelkimi attynencyami ocenione turecką monetą 78,200 lew. Co się tycze przeprawy przez Dniestr, za którą płacili odkupczyki 17,000 lew, jako ten dochod jest ezasowy, póki exystuje na

M. Kryulany pocztowa droga i na niej przez rzekę Dniestr przeprawa, która z przemianą granicy, a razem z tém i droga może się przemienić i dochód swój zmienić albo zupełnie utracić, nie kładnie się ten artykuł w liczbie dochodów. 5) Wieś Bucuszka oceniona przed ewikcyą 120 tys. lew, położona nad brzegiem rzeki Dniestru od obwodowego miasta Kiszyniewa odległa na 80 wiorst, w niej mieszkańców bir i powinności właścicielowi odbywających 64 rodziny, mieszkających w domach przez nich samych pobudowanych, i oprócz tego duchownych i cerkiewnych służących domow 6, ziemi pod tą wsią oromey 250, sianozęci 100, i niezdatney kamienistej i w górach do 500, pod lasem zdatnym miejscami na budowę i ogrodzenie 250 falczy, między którymi jest wiele starych karczowatych dębów do budowy nie zdatnych, podług planu zaś ta moszya ma wszierz 1,225 wzdłuż 1,965 domnesztskich sążni, we wsi jest cerkiew stara drewniana, pokryta trzcina, sadow winnych należących do mieszkańców 9, fruktowych 3, zajmujących ziemi 5 falczy, deżmy z wina zbierało się do 35 wiader; we wsi dom dworny pleciony z jednym mieszkalnym pokojem, sieniami i przez nie kuchnia, w sieniach malenki składzik, obmazany gliną, pokryty trzcina, dziedziniee dokoła tego domu pleciony, i przy nim dwa plecione zagony na bydło, na dziedzińcu sklep drewniany, pokryty z wierzchu ziemią, staynia na 6 koni i razem z nią wozownia pleciona, obmazana gliną, pokryta mietlicą, dwa kosze dla zsypania napaszy, długie jeden 8, a drugi 6 sążni plecione, pokryte mietlicą, na dziedzińcu izba z piecem dogotowania i sieniami, plecione, obmazane gliną, pokryte mietlicą, we wsi karczma stara pleciona, obmazana gliną o jednej izbie z sieniami, pokryta trzcina, i przy niej sklep drewniany, nie daleko od tej wsi w uroczysku Żydowce dwa stare wodne młyny, każdy o jednym kamieniu, zbudowane na małym strumieniu, i chociaż ta wieś jest położona nad samym brzegiem rzeki Dniestru, lecz spławowy do niej nie przybijają, i nie ma znacznego rybnego połowu, do wsi tej wchodzi z krętej i długiej góry dwie tylko drogi, a z innych stron z większą trudnością, z przyczyny krętych kamienistych gór, wchodzić mogą i piesi; wieś ta przynosiła rocznego dochodu do 3,000 lew, teraz zaś kładnie się za 64 rodziny roboty od każdej po 50 lew 1,920 lew; za karczmy z dwoma młynami 1,200 lew, za 100 falczy siana po 4 lew za każdą 400 lew, w ogóle na rok 3,520 lew, która wynosi w proporcji za 10 lat sumnę 35,200 lew, do tej kładąc za 250 falczy lasu za każdy po 25 lew, wyniesie sumnę 6,250 lew, a zatem i oceniona ze wszelkimi attynencyami turecką monetą 41,450 lew. 6) Wieś Munczeszty oceniona przed ewikcyą 150 tys. lew, położona od obwodowego miasta Kiszyniewa niżej biegu rzeki Buku na prawey stronie o 6 wiorst, pod nią ziemi oromey, sianozęci i pokrytey rozlewem wody zeki Buku liczy się bez różnicy 840 falcz i 800 kwadratowych sążni, na niej mieszkańców obowiązanych właścicielowi, powszechnie podług zwyczaju tego kraju, do powinności, 36 rodziny, we wsi tej cerkiew niewielka drewniana, tynkowana, pokryta gontami, dom dworny ogrodzony plecionką, o dwóch salach i trzech mieszkalnych pokojach, wybudowany z paloney cegły, długi na 10, szeroki na 5 i wysoki do gzymsu

na 1½ sążni, sztukaterya z wapna, i pomalowany wewnątrz i zewnątrz różnokolorowemi farbami, pokryty zewnątrz od dziedzińca; przez całą długość jego zrobione na murowanych fundamentach galerye pod wystającym dachem, opartym na 10 murowanych, tynkowanych, i pomalowanych kolumnach, pośrodku schody kamienne, a z drugiej strony od sadu takż galeria na 2½ sążni, z 4ma takiemiż kolumnami i takiemiż schodami, okien szklanych w całym domu z ramami na dwie strony otwierającemi się i z wewnątrz takż na dwie strony otwierającemi się 20, drzwi stolarskiej roboty podwojowych malowanych zewnętrznych dwoje, a wewnętrznych 6, pieców ceglanych i zagranicznej roboty, pomalowanych 4 i bania 1, wewnętrzne ściany i sufity tynkowane i pomalowane różnemi kolorami, sufity z desek, blisko domu na dziedzińcu skrzydło o dwóch pokojach i jednemi pośrodku sieniami, długości na 7, szerokości na 2 sążnie, wybudowane z plecionki i otynkowane, pokryte szalówkami, wewnątrz jego przy wejściu w sieniach wielkie z cegieł ognisko, na lewej stronie w pokoju piec do gotowania, a na prawej takiż piec z małym przy nim ogniskiem, w całym tém skrzydle drzwi prostej roboty z desek 3, okien szklanych 5, istolowanie z desek, blisko niego wybudowany dla składania papuszy, na 11 wzdłuż i na 1 wszersz sążeń pleciony kosz, z pomostem z desek, przy nim stara niewielka do połowy odkryta pleciona wozownia, przy dziedzińcu i domie sad, oprowadzony plecionym płotem na obszerności wzdłuż 164, a w szerz z jednej strony 72, a z drugiej (która przytyka do domu) 36 sążni, zasadzony sad różnego rodzaju młodeimi drzewami owocowemi i winnemi 520 krzakami, z których wiele ma już i owoce, winą z nich nie wyrabiano, a jagody używano do jedzenia, w tym sadzie jest murowana na 2½ sążnie oranżerya z piecem wewnątrz i jednemi drzwiami, pokryta szalówkami, lecz szklanych szyb w niej nie ma; we wsi karczma nie wielka, pleciona, obmazana gliną, i pokryta trzcina, blisko dworu karczma nowa, postawiona na słupach, pokryta szalówkami, nieukończona, nie daleko ode wsi na rzece Byku, długa grobla i na niej wodny młyn o dwóch kamieniach, i przy nim ziemianka na mieszkanie dla młynarza, wieś Munczeszty przynosi dochodu ze młyna i z łowli na rzeczulce ryby 2,000 lew, z 2ch karczm 3,200 rub. assygn., ze stałego miejsca przez Bulgarów najmowanego na ogrody 600 lew, z paszy rogatego bydła od mieskich mieszkańców 236 lew, a takż w przypadku niedostatku na wygonach Kiszyniewskiej mieskiej ziemi i bliżkiej odległości tej wsi od miasta, od czebanow sprzedających na rznicie owce i barany 252 lew, za 100 falczy dwornej sianożęci, oprócz tej która dla mieszkańców Munczeszty oddzielona, za każdą po 15 lew, co wynosi 1,500 lew, i z włościańskiej powinności z deżmą, licząc od familii w proporcji po 50, wynosi od 36 familii 1,800 lew na rok, a w ogóle 6,788 lew, a uważając na wymienione budowy i wygody właściciela zagrody i t. d., dodano do rocznego dochodu jeszcze 262 lew, co i wynosi z pierwszą summą 7,000 lew, a zatém i oceniona wieś Munczeszty turecką monetą 70,000 lew, i 7) należąca do siostry Warfołomeja, Mariory część wsi Miszen, odległa od obwodowego miasta Kiszyniewa na 75 wiorst, założona na uroczy-

sku Miszeny, nad rzeką z gór wypływającą, władana przez nią, Mariore i P. Majorową Leonową, z której większa część należy do tej ostatniej, a na część Mariory siostry Warfołomeja przypada tylko 11 familii mieszkańców bir i powinności odpowiednich, mieszkających każda w osobnych domach, prócz djaczka na tej części osiadłego, cerkiew drewniana oprowadzona do koła drewnianym częstokołem, pokryta trzcina, dwór pleciony, a w nim zabudowania; dom drewniany belkowany, otynkowany, na 6½ sążni długi a 3 szeroki, pod trzciniowym dachem, do niego jedne sieni i 5 mieszkalnych pokojów, z których dwie wysłane drewnianymi podłogami, skrzydło plecione o 3ch pokojach i 2 sieniach z których w jednych kuchnia dworska, a drugie spustoszone, wybudowane na 6 sążni wzdłuż a 2 w szerz, pokryte trzcina, imbar pleciony, nowy, pokryty trzcina, na 5 sążnie wzdłuż i 2 wszersz, stajnia nowa pleciona, na 4 sążnie wzdłuż a 2 wszersz, pokryta trzcina; przy dziedzińcu i domie założony nowy sad, z posadzonych około sta różnych fruktowych młodych drzew i do 200 winorośli, niedających jeszcze owoców, przy dziedzińcu dla zsyпки papuszy jest kosz pleciony na 4 sążnie wzdłuż; we wsi na części Mariory jest karczma plecioney budowy, własnością wspólną jej Mariory i P. Leonowej, z której pobiera P. Mariora siostra Warfołomeja na swoją część z arendy na rok dochodu 200 lew; ziemi na część jej Mariory należy oromey, sianożęci bez rozdziałania podług pokazania Waszrynow, i duchownego tej wsi wzdłuż do 800, a wszersz do 500 stinżen, w tej liczbie pod dworną sianożęcią 40 falcz, wodopoju na części ziemi P. Mariory dostatecznego nie ma, a zatém mieszkańcy za niego odbywają P. Leonowej latem po dwa dni pańszczyzny, równie i innych gospodarskich zaprowadzeń i lasu nie ma; kładąc dochodu rocznego z tej wsi Miszeny za 11 familii mieszkańców: robota z deżmą po 40 lew, 440 lew, za karczmę 200 lew, za 40 falczy dwornej sianożęci po 5 lew, 200 lew, w ogóle 840 lew, a w proporcji za 10 lat 8,400, lew; zatém położono cenę turecką monetą 8,400 lew, a przed ewikcyą do Skarbu, część ta oceniona była 20 tys. lew. W skutek czego, życzący zechcą przybydź na pomienione terminy do tego Rządu.

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż w terminach: 5, 8 i 12 augusta tego 1829 roku będą się przedawać z publicznego targu niżej wyszozogólnione majątki, należące do zmarłego Rady Dworu Millo, oddane na ewikcyą za Odeskiego kupca Polnera na wybudowanie w Bessarabii dla Warszawskich kolonistow domow, okien i drzwi, za niedoimkę w tych artykułach, nagromadzoną, jako to: części moszyi Reden i Derenun, ocenione przed ewikcyą do skarbu 20 t. lew. Moszye te odległe od miasta Kiszyniewa na 60 wiorst, z których pierwsza ma 279 szerokości i 4375 długości domniesztskich sążni; ziemia ta leśna, oroma, sianożętna, z paszą dla bydła, zostaje w składzie nierozdzielnych rezesztskich moszyi Reden, graniczących z mosziami Haliczen, rezesztską Redeay, Derenewa, monastyrą Hirżawka i Biełardy, oceniona tylko sama ziemia bez lasu, każdy sążeń po 20 rub., w ogóle 5,580; na tej ziemi jest, zdatny do do-

mowego użycia i po większej części na drwa las bukowy, klon i brzoza 80 falczy i 74 prażyny, wiadomo że każda prażyna zawiera w sobie trzy domnesztskich sążni, oceniona każda falcz lasu po 6 rub., a wogóle 425 rub. 18 kop., oromey ziemi 56 falcz 40 prażyn, kładąc na rok dochodu 43 rub. 80 kop., sianożęci 87 falcz, kładąc dochodu z siana, wczasie dobrego rośnienia, na rok 174 rub., tołoka w bliskości wsi Reden 40 falcz 60 prażyn, kładąc dochodu na rok 30 rub. 60 kop., przy rzeczce Ikele jest 45 falcz ziemi zdatney na paszenie bydła, która jest niedaleko wsi Bułardy, na rok dochodu 56 rub., w bliskości wsi Reden jest winnica z 200 krzakami winnemi, mająca obszerności jeden falcz i 40 prażyn; ogrod ten rezesztski, który przy dobrym urodzaju daje wina do 60 wiader na rok, z tego wina Millo brał dziesięć, oceniony ze wszystkiem, to jest: z ziemią, jak niewiadomo ile P. Millo miał na nim prawa, tak i rezeszy w 200 rub., dochodu zaś można położyć na rok 48 rub., osobno sliwowy rezesztski ogrod ze 200 starych drzew, od dawnego czasu owocow niedający, a zatem ceniący nie zgodzili się oceniać, dochodu zaś położyć niemożna, a ziemia oceniona w liczbie 279 sążni; jest blisko wsi Reden i Derenewa las zupełnie wyrąbany, i teraz zaczynający odrastać, zdalny tylko napaszę dla bydła 137 falcz, dochodu na rok przynosić może 109 rub. 60 kop., w wiosce Reden ziemi 125 domnesztskich sążni, oceniony każdy sążeń po 7 rub. 28 $\frac{1}{2}$ kop., a wogóle 909 rub. 82 kop., na tej ziemi jest 12 mieszkańcow niemających moszy. Ci mieszkańcy, jako pożytkują z uprawy ziemi, i siano kosu na tej ziemi, powinni odbywać przeznaczone dla robotce i wypełniać należną dla obywateli powinność, kładąc dochodu na rok 74 rub. 40 kop., na tej ziemi są dwa rezesztskie domy, z których można położyć na rok dochodu 1 rub. 60 kop., we wsi tej jest karczma, która przynosi na rok dochodu 40 rub., a wogóle przynosi rocznego dochodu 516 rub.; oceniona zaś 7175 rub., i druga szerokości 50 domnesztskich sążni, a długości 3230, lesna, oroma, sianożętna z paszą dla bydła, zostająca w składzie nierozdzielnych rezesztskich moszzy Derenewa, granicząca z moszjami Hirrowey, Hirżawki i Bułardy, oceniona sama ziemia, każdy sążeń po 20, a wogóle 1000, ziemi uprawney 18 falcz 40 prażyn, kładnie się dochodu na rok 32 rub. 20 kop., sianożęci 4 falczy, 10 prażyn, kładąc dochodu na rok 8 rub. 20 kop., dla paszy bydła blisko wsi Derenewa i na rzeczce Iwile jest 4 falczy 60 prażyn jamaszu, kładnie się dochodu na rok 3 rub. 80 kop., 29 falczy całkiem wyrąbanego, zdanego tylko na opał i paszę dla bydła, kładąc dochodu na rok 29 rub., wogóle 73 rub. 20 kop.; a wogóle wynosi całej summy tak za ziemię, las i dalsze, jak i dochód za Reden i Derenew 589 rub. 20 kop., a ocenione obie moszysze 8175 rub.; a zatem życzący zechcą przybydź na oznaczone terminy do tego Rządu.

2 Od Mobilewskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się, że w niej przedawać się będzie z publicznego targu oddany na ewikoią i przeterminowany majątek Rohaczewskiego Pttu. Obywatelki Elżbiety Despillorowey wsi Myszewa 40 włósciańskich męzkiej płci dusz z nowo urodzonymi i zbiegłymi, z ziemią, ich własnością, dwornem zabudowaniem, i

tém wszystkiem co do nich należy, oceniony w 10-letnioy proporcji, 15.771 rub. Życzący przeto nabyć, niechaj się jawną do tej Magistratury na terminy iszy 13, 2gi 16, i 3ci 19 dnia sierpnia tego 1829 roku.

Sekretarz Hołyński.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

2 Urodzonemu Janowi Klimaszewskiemu successorowi Ignacego Klimaszewskiego i jakim bądź osobom, jakiegokolwiek prawo lub pretensyą do poniższej rzeczy mającym, przypozew przed Sąd Spraw Cywilnych i Szlacheckiey Opieki Bieleckiego i Drohickiego powiatów z powództwa Urodzonych Stefana i Karola Grotkowskich, i Konstancyi z Grotkowskich Kopyckiey wynosi się oto: iż po zeszytej Johannie z Stryjeńskich Zagrzewskiej potem Klimaszewskiej summa zapisowa od pierwszego jey męża zł. 12.000 na majątku Białoszewie przed tym zabezpieczona, a po sprzedaży jego przez byłą pruską Białostocką Rengencyą do depozytu weszła, i dotąd w Sądzie Głównym Białostockim z przyznanem od skarbu Monarszego procentami znajdujaca się, prócz successorów po trzech rodzonych jey braciach Janie, Stanisławie i Bogusławie Stryjeńskich pochodzących, w czwartey także części na rodzoną i jedyną jey siostrę Teresę z Stryjeńskich Grotkowską matkę żalących, a po jey zeyściu na samychże pozywających braci Grotkowskich i siostrę Kopyckę przynależy; przeto do ustanowieney przez Urodzonych Stryjeńskich, Woroneckiego, Mikuliczów, Potkamera, i Kamińskiej sprawy żalący się przypozywając, żądać będą przysądzenia nie na trzy, lecz cztery części summy depozytalney po Johannie Klimaszewskiej w illości rub. sr. 2,820 kop. 40 $\frac{1}{2}$ znajdujacey się, i z takowey żalącym Gotkowskim i Kopyckiey przysądzenia części czwartey; o uchylenie wszelkich ze strony obżal. Klimaszewskiego czynić się mogących zarzutów; o uznanie na niestawajacych amissy pretensyow jeśliby jakie od kogo do tej summy rościć się mogły, i sądzenie kosztow prawnych.

Roku 1829 miesiąca maja 3 dnia. Woźny świadcę, iż tego pozwu z instancyi WW. Stefana i Karola Grotkowskich oraz Konstancyi z Grotkowskich Kopyckiey kopią W. Janowi Klimaszewskiemu w folwarku Zajęcznikach w ptoie Drohickim podałem, a osobne do gazety Warszawskiej i Kuryera Litewskiego dla umieszczenia w nich, przestałem.

Kazimierz Eysmont Woźny Ptu B.

Wolno drukować, 17 maja 1829. Michał Oczapowski, Prof. Uniw., Cenzor.

2 Majętność Owile w Powiecie Wiłkomierskim położona, została wyprzedaną przez W. Giertrudę z Klikowiczow Kamińską Chorążynę Woysk Pol. WW. Dominikowi i Bogumile z Kontowtów Magnuszewskim b. Assesor. Sądu Niż. Ziemskiego Wiłkomier. i prawo wieczyste już jest przyznane: o czem ninieysze czyni się kogo by to interesować mogło zawiadomienie. 1829 maja 9 dnia.

Bonifacy Kontowtt Sędzia Grodzki Wiłkomierski.

Dozwala się drukować. Wilno 17 maja 1829 r. Cenzor Leon Borowski.

Wilno dnia 22 Maja o. s. 1829 roku.

1 Gdy większa liczba wierzycieli zeszłego s. p. Mińgo Cywilnego Gubernatora i Kawalera Kazimierza Sulistrowskiego na tabelli pokazanych, obiawiła swoje do masy konkursowej stosunki; i gdy ze strony Debitorów po wyklarowaniu także masy ze wszelką gotowością do kontynuacji czynności przystąpiono, a z tą gdy Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dekretem Remissyjnym Sądu Głównego mińskiego 2go Departamentu i późniejszą Rezolucją po ukazie Senatskim zaszła, w majątności Kurzeńcu ustanowiony; po tylo licznych odkładach widzi się w obowiązku zająć się oczywistym rozbiorem poruczonego sobie dzieła, iżby więc kredytorowie do konkursu niejawiący się, a ztąd ulegać mający ammissyi byli uprzedzeni o tém; że ogólna sprawa Exdywizorska bez żadnego zgoła oczekiwania nie odmiennie dnia 10. Czerwca idącego roku wziętą zostanie do namowy, przez niniejszą awizacyą sąd Exdywizorski ogłasza.

Roku 1829 mąca maja 18 dnia

Atanazy Prószyński S. Z. Miń Prezydnujący Exdywizor.

Jakub Estko S. Z. Ihumeń Exdywizor i kawaler.

Konstanty Masłowski Prezyd: Ziem. Zawil. Expedytor.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładującego całą Rossyą etc. etc. etc.

1 UURNym Jozefowi Dmuchowskiemu Jozefowi Łukomskiemu Konstancyi i Elżbiecie Bykowskiemu Tadeuszowi Więckiewiczowi, Janowi Taturowi, Feliksowi Skoczynskiemu, Stanisławowi Niemczynowskiemu, i dalszym wszystkim pretensorom i kredytorom zeszłego Rogowskiego, tudzież iakichkolwiek imion i nazwisk sukcesorom wymienionych kredytorom gdziekolwiek znachdzić się mogącym, niemniej iakichkolwiek imion sukcesorom zeszłego Wiktorego Rogowskiego z dokładem ich wszystkich tytułów i opieki prawney, pozew w mieyscu exekucyi przed Sąd Ziemski Pttu Słonimskiego na kadencyą Juniową lub po niej następują z powództwa UURNych Brigidy z Remberowiczow Konopkowej Sędz. Wiktoryi Zylinskiej K. W. Ross. Scholastyki i Eleonory Panien Remberowiczowien sukcesorce zeszłego Kazimierza Remberowicza Sęd. Gra. Słonim. z dokładem ich opieki i tytułów. Adolfa syna Zofii i Antoniny córek nieletnich Szalewiczow z dokładem ich oycy Jozefa Szalewicza Reg. Gran. Słonim. Anzelma Chodorowicza Adw. Sub. Słonim. Petroneli uprzednio Rusieckiej a dopiero Radziukowej, Zofii Kunegundy dwuimienney Rynkiewiczowej alias Hrynkiewiczowej, Flory z Rynkiewiczow Popłońskiej Sukcesorki zesz. Macieja Rynkiewicza z dokładem prawney opieki, wodwołaniu się do praw i dowodow oraz do dekretu niestannego Roku 1829. Febr. 14 dnia na obżłnych z zyskiem banicyow doczesnych i wiecznych po osobno otrzymanych, wynosi się oto: zeszły Rogowski Wiktoryi zadłużywszy się rozmaitym osobom summy kapitalney górá 30 tysięcy Złotych Polskich, nie więcey zostawił na ten cel funduszu jak Złotych polskich dwa tysiące siedmdziesiąt dwa i czterech lożnych włóścian. Powołani kredytorowie Rogowskiego pozwani przez Kuryera

Litewskiego trzy krotnie opublikowanym w Roku 1828 meca xbra do Sądu Ziemskiego Słonim. gdy z ich niektórzy tylko stanność oświadczyli, a dalsi wzdac siebie dozwolili: przeto żańce zmuszeni konkludować rozpoczęte dzieło przywają obżłnych powtórnie w prózbach: o solutio za kondemnaty. dnia 14go Febr. 1829 roku z zyskiem banicyi doczesney i wieczney po udzielnie na obżłnych otrzymanych, o zapisanie na niestawiających wieczney amissyi, expensa prawne i o skutki pozwu pierwotnego 1828. roku w xbrze wyniesionego. Wolua tego pozwu poprawa.

Roku 1829 meca. apryla 30 dnia wożny swiadczę iż dwie kopie pozwu zgodnych z niniejszym autentykiem w sprawie WW. Brigidy z Reberowiczow konopkowej Sędz. Wiktoryi Zylinskiej K. W. Ross. Scholastyki Eleonory Panien Remberowiczowien sukcesorek zesz. Kazimierza Remberowicza Sędziogo Gra. Słonim. z dokładem ich opieki i tytułów. Adolfa syna Zofii i Antoniny córek nieletnich Szalewiczow z dokładem ich oycy Jozefa Szalewicza Regen. gruntow Anzelma Chodorowicza adw. Sub. Słonim. i dalszych w poźwie domieszczonych przed Sąd Ziem. Pttu Słoni. na kadencyą Juniową w r. ter. sądzącą się WW. Jozefowi Dmuchowskiemu, Jozefowi Łukomskiemu Konstancyi i Elżbiecie Bykowskiemu, Tadeuszowi Więckiewiczowi, Janowi Taturowi Feliksowi Skoczynskiemu, Stanisławowi Niemczynowskiemu i dalszym wszystkim pretensorom i kredytorom zeszłego Wiktorego Rogowskiego i Sukcesorom wymienionych kredytorow jedną do drzwi sądowych ziemskich Słonim. przybiłem a drugą do Kuryera Litewskiego dla trzy krotnego powtórnego zaawizowania podałem, Wincenty Gumowski wożny pottu Słonimskiego.

Roku 1829 mąca maja 5 dnia. Przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Grockiemu Powiatu Słonimskiego stanąwszy osobie wożny wyżej podpisany relacyą niniejszego pozwu zeznał poświadczam.

Antoni Skurat Regent Grodz. Słonimski

Wolno drukować 18 maja 1829, Michał Oczapowski prof. Uniw. Cenzor.

1 Sąd Ziemski powiatu Radomyslskiego do Gubernii Kijowskiej należącego, za dowodem rezolucyi w roku 1829 dnia 1go maja nastaley, lubo WW. Katarzynę Matkowskę i Honoratę wpród Sebestyanowiczowę a teraz Polakowskę za naturalne sukcesorki bezpotomnie zmarłego ich wuja W. Felixa Raymunda dwóch imion Witkowskiego uznał wszelako w obawie czyliby nieznaidowali się inni jacy sukcesorowie do spadku po tymże W. Feliksie Raymundzie dwóch imion Witkowskim zależącego, takowe postanowienie swoje ogłosić przez gazetę Kuryera Litewskiego zadeklarował; dla dopełnienia przeto takowego przepisu, niżej podpisany ogłasza, iż W. Felix Raymund dwóch imion Witkowskiego zmarł bezpotomnie i iesliby ieszcze jacy sukcesorowie oprócz WW. Katarzyny Matkowskiej i Honoraty wpród Sebestyanowiczowej a teraz Polakowskiej prawo do spadku po W. Feliksie Raymundzie Witkowskim ich wuju rodzonym, mieć mogący znaidować się mogli, aby się ze swoiemi dowodami w terminie prawem zamierzonym, sześćcio miesięcznym w Sądzie Ziem.

Ptu Rodomyńskiego stawili zawiadania. Roku 1829 dnia 4 maja. Umocowany Mikołaj Sielicki. Regent Ziem. Radomyński Andrzej Bielecki. Drukować pozwolono 18 maja 1829 roku Wilno Cenzor Jan Bärkman.

Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI. Wypis z xiąg Ziemskich Ptu Rowieńskiego. Roku 1829 mca maja 4 dnia.

1 Przed Aktami Ziemskimi Ptu Rowieńskiego i przedemną Kazimierzem Goreckim Regentem przysięgłym akt tychże, stawiając się osobiście, W. Tomasz Znamirowski, następującą do akt Ziem. Ptu Rowień. podaje pilność. Stawający w roku zeszłym 1828 d. 22 grudnia będąc za interessami JO. Xięcia Michała Radziwiłła Putkow. W. P. i K. w mieście guber. Żytomierzu, był razem tegoż samego dnia i u W. Poradowskiego adwokata Sądu Główn. Wołyń., którego zobligowawszy do odebrania od JW. Alexandra Błędowskiego P. W. P. i kawalera należących się za rewersem dnia 5 julii datowanym, temuz JO. Xięciu Michałowi Radziwiłłowi czer. zł. 200, miał mu na ten przedmiot, rewers czyli skrypt tegoż JW. Błędowskiego wręczyć, lecz że go natenczas przy stawającym nie było, bo onego nawet ze stancyi swojej w domu Star. Skomorowskiego mieszkańca Żytomier. (gdzie W. stawający podówczas kwaterował) niebrał, więc przyrzekł W. Poradowskiemu że takowy to skrypt, natychmiast odda, jakoż w rzeczy samej, nazajutrz spowodu bardzo rannego wyjazdu W. stawającego, tenże W. stawający napisawszy list do W. Poradowskiego, włożywszy w ten skrypt JW. Błędowskiego i prócz tego list do niego osobno pisany, i opieczętowawszy to wszystko, d. 25 grudnia zeszłego 1828 r., do dnia przed wyjazdem swoim z Żytomierza z domu Star. Skomorowskiego, oddał takowy pakiet temuż Star. Skomorowskiemu dla wręczenia go W. Poradowskiemu, s tęp razem onego uwiadomieniem i przyłączonej kilkokrotną ustną proźbą, iż gdy w rzeczonym pakiecie do W. Poradowskiego adressowanym, tak ważne dokumenta to jest skrypt JW. Błędowskiego JO. Xięciu Michałowi Radziwiłłowi na czer. zł. 200 służący i list do tegoż JW. Błędowskiego s proźbą o uspokojenie onych pisany znajdują się, więc ażeby owego pakietu przez nikogo do W. Poradowskiego nieodsłał, tak go sam osobiście temuż do rąk wręczył, co gdy Star. Skomorowski dopełnić przyrzekł, W. stawający z domu jego i z Żytomierza wyjechał spewnością: iż przyrzeczenie to, skutek swój weźmie, lecz kiedy W. stawający nadspodziewanie swoje dowiaduje się, że Star. Skomorowski, pakietu (w którym rewers JW. Błędowskiego na czer. zł. 200 i list z obligacją uspokojenia tych czer. zł. 200 do tegoż JW. Błędowskiego pisany znajdowały się, (do W. Poradowskiego adressowanego i opieczętowanego, W. Poradowskiemu adwokatowi Sądu Główn. Wołyń. nie oddał, ten niewiadomo gdzie zawieruszył, podział, lub może na swój zysk obrócić ma zamiar. Przeto jak skoro doszła wiadomość W. stawającego o nieoddaniu przez Star. Skomorowskiego mieszkańca miasta Żytomierza, W. Poradowskiemu pakietu z wyżey zjaśnionemi dokumentami, tak natychmiast stawając przed najbliższymi aktami mieszkania swojego, oświadcza. Naprzód że na to jako Star. Skomorowskiego przed wyjazdem swoim z Żytomierza prosił o wręczenie listu czyli pakietu W. Poradowskiemu adwokatowi Sądu Główn. w którym skrypt od JW. Błędowskiego na czer. zł. 200 i list do tegoż JW. Błędowskiego o uspokojenie onych pisany znajdowały się, że o znajdowaniu się takowych dokumentów w owym pakiecie Star. Skomorowskiego uwiadomił, i że nareszcie przyrzeczenie tegoż Star. Skomorowskiego względnie osobistego wręczenia W. Poradowskiemu rzeczonego pakietu otrzymał, (jeśli te-

go potrzeba wskaże) przysięggę cfiaruje. Powtóre, że gdy takowy to pakiet przez stawającego do W. Poradowskiego z załączonemi powyższymi dokumentami adressowany, z przyczyny Star. Skomorowskiego u tegoż zaginął, lub może w innym jakim przez niego przedsięwziętym zamiarze zachowanym jest więc stawający, że prawną z nim czynność o powrócenie sobie z dokumentami wspomnianego pakietu, mieć będzie, zapowiada, że nakoniec po trzeciej wzięwszy stawający przed się wszystkie środki w celu zapobieżenia powyższemu wypadkowi w zatraceniu przez Star. Skomorowskiego pakietu z dokumentami wyżey pomianowanemi następnemu, uwiadomić jak narychley, tak JW. Alexandra Błędowskiego P. W. P. i K. iżby summa ze skryptu tegoż JW. Błędowskiego czer. zł. 200 w obcym ręku będącego i przez kogo bądź okazywanego, nikomu prócz samemu właścicielowi JO. Xięciu Radziwiłłowi lub od niego do tego umocowanemu wyplaconą niezostało, jakoteż toż uwiadomienie dla każdego w Gazetach Kuryera Litewskiego umieścić nieomieszka i w tym celu tę do akt podaje pilność. Tomasz Znamirowski wydać rozkazat jakoż i wydaje się za rezolucją Sądu na podaną proźbę wypadłą, pod pieczęcią Ziem. Ptu Rowieńskiego, pisan w mieście powiatowym Równym. Regent akt Ziem. Ptu Rowień. Kazimierz Gorecki. Czytał z aktami Cyryli Suski.

Pozwolono drukować 20 maja 1829 roku Cenzor Jan Bärkman.

1 Sąd Exdywizorski Remissą Sądu Głównego z Departamentu Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej w dacie 1829 roku marca 26 nastala, na rozdział majątku Nohorodowicz w Powiecie Stonimskim Gubernii Grodzieńskiej, a w Gubernii witebskiej, w Powiecie Oszmiańskim, Saniszczce zwanym między kredytorow JW. zeszłego Ignacego i żyjącej Maryanny z Ziemowiczow Dmochowskich Vice-Marszałkowstwa Ptu Oszmiańskiego, w Majątku Nohorodowiczach, jak się wyżey rzekło w Powiecie Stonimskim Gubernii Grodzieńskiej położonym, ustanowiony w dniu 15 maja idącego 1829 roku do tegoż majątku zjechawszy, administracją nad ogólnym funduszem niedawno wspomnianych JW. Dmochowskich ogłosił, i oną z ramienia swojego JW. Maryannie Dmochowskiej Vice-Marszałkowej i Janowi Strawińskiemu b. Chorążemu Ptu Stonimskiego powierzył, pomiarą wyznaczonemu Komornikowi zaciągniętą poruczył, komportacją na dziedzicach Dmochowskich i kredytorach Stawających i niestawających udeterminował, spełnić oną w dniu 19 augusta terażniejszego roku pod Karami sprzeciwieństwa w Kancelaryi Ziemskiej Powiatu Stonimskiego nakazał. Termin powtórnny i ostateczny na zjazd Sądu Exdywizorskiego 15 8bra niniejszego 1829 roku przeznaczył, na niestawających Awizacją zgodnie z Remissą Sądu Głównego zapisać zadeklarował. O czem przez niniejszą trzykrotnie ogłaszającą się awizacją, strony interessowane zawiadania. Datt 1829 roku miesiąca maja 16 dnia.

Franciszek Wierzbowski Ziemski Nowogrodz. Sędzia Exdywizor.

Adam Domeyko b. Sędzia Graniczny Nowogrodzki Exdywizor.

Delegowany z Gubernii Wileń. Sędzia Ziem. Zawiley. Józef Mikosza.

Regent Graniczny Ptu Lidz. i Exdywizorski Adam Jodko.

Dozwala się drukować. Wilno 1829 d. 21 maja Cenzor Leon Borowski.

I Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyy, niniejszém wzywa życzących do targow, odbyć się wnim mających 27, 28 i 29 maja, na dostarczenie ludzi i materyałów różnego gatunku, w przyłączoney przy tém wiadomości wyszczególnionych. Życzący zechcą się stawić w Komitecie Ekonomicznym w m. Rydze od 10 do 12 godzin z rana z pewnymi i dostatecznymi ewikcyami, niemniej świadectwami o swoim stanie przy czém razem okazane będą i warunki, na których wspomniane wyżej dostarczenie ma być spełnione.

W i a d o m o ś ć

O potrzebney ilości, do wykonania zamierzonych w tym roku na Berezynskim systemacie robot, robotników i materyałów.

	Ilość.
Robotnicy.	
Cieślów — — — —	2469 $\frac{1}{2}$
Parobków — — — —	8067 $\frac{1}{2}$
Malarzy i garnarzy — — — —	95 $\frac{3}{4}$
Mularzy — — — —	124 $\frac{1}{2}$
Sztukatorów — — — —	55 $\frac{1}{2}$
Materyały.	
Bierwion sosnowych.	
Długości 4 sąż. grub. 11 wiersz.	2
— — 4 — — 8 — —	9 $\frac{1}{2}$
— — 3 — — 11 — —	6
— — 3 — — 8 — —	3
— — 4 — — 7 — —	94 $\frac{1}{2}$
— — 3 — — 7 — —	135 $\frac{1}{2}$
— — 4 — — 5 — —	34 $\frac{1}{2}$
— — 3 — — 5 — —	20
— — 4 — — 6 — —	8
— — 3 — — 6 — —	14
Desek sosnowych grubych 9 cali.	
Długości 3 sąż. — grub. 4 cali.	100
— — 4 — — — — 2 — —	8
— — 3 — — — — 2 $\frac{1}{2}$ — —	134
— — 3 — — — — 1 $\frac{1}{2}$ — —	150
Desek sosnowych długości 3 sążni	
— — — — grubości 1 cali.	280
Szerokości 9 cali. — — — —	
Lin białych — — — —	13 p. 10 f.
Żerdzi dług. 3 sąż. grub. od 3 do 4 cali.	1065
Sadła — — — —	1 p. 14 f.
Żelaza szynowego — — — —	11 pudow.
— — czworogrannego — — — —	21 p. 38 $\frac{1}{2}$ f.
Węgla czwartego — — — —	65
Gryszpanu kubicznych sążni — — — —	34
Smoty wiader na wagę każda 30 fun.	485
Sukna włóściańskiego — — — —	15 f.
Sklutów — — — —	20
Kamienia dzikiego kub. sążni — — — —	$\frac{1}{2}$
Gwoździ długich 7 i 8 cali gładkich	236
— — — — 5 i 6 — — — —	1249
— — — — 3 — — — —	65790
— — — — 7 i 8 zażębionych	1200
— — — — 5 i 6 — — — —	2512
Oleju konopnego — — — —	1 p. 33 $\frac{1}{2}$ f.
Minii funtów — — — —	1 $\frac{1}{2}$ f.
Zylbergieyty fun. — — — —	11 $\frac{1}{2}$
Umbry funtów — — — —	2 $\frac{5}{8}$
Szwedzkiej muszki albo czerlady	1 p. 20 f.
Alabastru pudow — — — —	285
Bleywasu — — — —	1 p. 2 f.
Ochry — — — —	1 p. 16 f.
Szczeciny — — — —	12 $\frac{3}{4}$ f.
Skóry holenderskiej — — — —	3 $\frac{5}{8}$
Kleju stolarskiego — — — —	29
Kredy { po 20 pudow — — — —	2 p. 8 $\frac{1}{2}$ f.
Wapna { — — — —	28 $\frac{1}{2}$
Żwiru kubicznych sążni — — — —	1350
Dranic sztuk — — — —	10
Wjuszek czugunnych z nakrywkami	10
Żelaznych drzewiczek do kaminów	10
Błachy żelaznej arkuszy 4 na wagę.	1 p. 14 f.
Do okien zawias żelaznych par	28 par.
— — — — zaszczepek — — — —	14
Do drzwi zawias par — — — —	6
— — — — zaszczepek — — — —	3
— — — — zamków — — — —	3
Obicia ze szlakami arkuszy — — — —	105
— — — — miedzi funtów — — — —	25 fun.
— — — — Kakor jodłowych — — — —	16
Dziegiu czystego garncy — — — —	80

Sekretarz Wachrucki.

1. Tadeusz Dowgird Podkomorzy Ptu Rosieńskiego Wilhelm Dereass Podkomorzy Ptu Trockiego Józef Naborowski Pisarz Grodzki Ptu Wileń., Ludwik Bilewicz Sędzia Ziemski Ptu Szawelskiego, Józef Bukowski Pisarz Ziemski Ptu Zawileyskiego, Ignacy Woytkiewicz Pisarz Grodzki Ptu Telszewskiego.

Oznajmujemy tém naszym Urzędowym obwieszczeniem listem, iż w skutek dekretu Ziemskiego Wileńskiego od daty podania niniejszego obwieszczenia przez Woźnego zjedziemy za niedziel sześć do Majątku Ligum w Powiecie Upitskim położonego a przynależnego do WW. Franciszka, Stanisława, Jakóba i dalszego rodzeństwa Boufałow, jurysdykcyą Sądu Podkomorsko-Exdywizorskiego zafundujemy w komplecie z jednego Podkomorzego i dwóch Urzędników w témże majątku i to wszystko co jest przepisane Remissą Sądu Ziemskiego Wileńskiego spełniemy, oraz żeby strony wszelką gotowość miały przez niniejsze obwieszczenie zapowiadamy.

Roku 1829 miesiąca maja dnia 1go Woźny świadcze, iż dwie kopije niniejszego obwieszczenia zgodne z autentykiem na herbówem papierze pisane od JWW. i WW. Tadeusza Dowgirda Podkomorzego Ptu Rosieńskiego Wilhelma Deracza Podkom. Ptu Trockiego Józefa Naborowskiego Pisarza Grodzkiego Ptu Wileńskiego Ludwika Bilewicza Sędziego Ziem. Ptu Szawelskiego Józefa Bukowskiego Pisarza Ziem. Ptu Zawileyskiego, Ignacego Woytkiewicza Pisarza Grodz. Telszew. Urzędników przez Dekret Ziemski Wileński przeznaczonych oczewisto w ręce WW. Franciszkowi, Stanisławowi, Jakóbowi, braciom, Teressie in voto Czerniewskiej Sędz. Gran. Ptu Upit. successorom zeszytej in voto Jozefy Granickiej b. Assesorowej Ptu Upit. siostrom Rozalii z Bystramow matce, Boufałom i Boufałownom w Majątku Ligumach w Powiecie Upitskim podalem, drugą do drzwi Sądowych w Poniewieźu dla wiadomości przybiłem i o terminie stawania od daty niniejszego podania obwieszczenia za niedziel sześć doniostem i uwiadomiłem.

Józef Urbunowicz Woźny ptu Upit.

Roku 1829 miesiąca maja 7 dnia przed Aktami Grodzkimi Ptu Upitskiego stawając obecnie Woźny relacyą tego obwieszczenia Urzędowie zeznał.

Świadcze Grodzki Ptu Upitskiego Regent Piotr Milkiewicz.

Drukować pozwolono dnia 18 maja 1829 roku. Wilno. Cenzor Jan Bärkmann.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc.

1 Uur. Antoniemu Jurjewiczowi Porucznikowi Woysk Rosyjskich oraz Kornelli z Jurjewiczow Drewnowskiej z dokładem jey honoru i opieki prawney potomstwa zeszytego Jana Jurjewicza Pisarza Pńskiego Pozew przed Sądem Ziemskim Ptu Słonimskiego na kadencyą juniową w roku terażniejszym sądzić się powinna z instancyi Urgo Michała Lenczewskiego w odwołaniu się do dowodów i praw wynosi się oto: Antoni Jurjewicz Porucznik Woysk Rosyjskich syn zeszytego Jana Jurjewicza testamentem oycy swojego dopiero już nieżyjącego, w roku 1808 marca 2 dnia sporządzonym i tegoż czasu 9 dnia w Grodzie Słonimskim aktykowanym, mając dla siebie i brata swego

Leonarda Jurjewicza teraz już nieżyjącego sumnę rubli srebrnych tysiąc zapisaną z wolnością zdjęcia z lokaty takowey summy aż po ustaleń życia macochy swojej Ludowiki z Durrow Jurjewiczowey, stawszy się po śmierci swojego brata Leonarda Jurjewicza sam jeden pomienioney summy aktorem roku 1826 augusta 12go dnia dokumentem przyznany całkowią wzmienioną sumnę na rzecz żałcego Michała Lenczewskiego ustąpił i przewlekwował. Żałujący Lenczewski po śmierci Ludowiki z Durrow Jurjewiczowey, gdy o takową należność UUr. Helenę Dziekonską i Teklę Jurjewiczównę jako dzierżących pomienioną nieraz sumnę do Ziemstwa Słonimskiego zapozwał, Sąd Ziemski Słonimski dekretem akcessoryynym 1829 roku februaryi 1go dnia ferowanym obojga obżałnych żałmu do rozprawy pozwym do Kuryera Litewskiego wynieść się powinny adcytować nakazał, na mocy więc rzeczowego dekretu żałcy pozywa obżałowanych w prośbach o nakaz asystowania rozpoczętemu w Ziemstwie Słonimskim procederowi, o skassowanie i unikczemnienie wszelkich obżałnych pretensyow jeśli jakie przynieść mogli, o zobowiązanie obżałgo Jurjewicza do ewinkowania żałgo o przyjęcie wszelkich żałgo dowodow etiam Juramenta, o decydowanie zwrotu expensow prawnych i o wszystko co się dowiedzie; wolna tego pozwu poprawa.

Roku 1829 miesiąca apryla 29 dnia Woźny świadcę iż dwie kopie pozwu z niniejszym autentykem zgodne w sprawie WJPana Michała Lenczewskiego przed Sąd Ziemski Słonimski na kadencyą juniową w roku terażniejszym sądzić się mającą i po niey następną jedną WWJPP. Antoniemu Jurjewiczowi Por. Woysk Rossyyskich i Kornelli z Jurjewiczow Drewnowskiej z dokładem jey honora i opieki prawney jako niemającym osiadłości, do drzwi sądowych Ziemskich przybiłem; drugą zaś potychże Ichmościow, wyniesioną do Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego zaawizowania podałem.

Wincenty Gumowski Woźny Powiatu Słonimskiego.

Roku 1829 apryla 29 dnia. Przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemskiem Pttu Słonimskiego, stanąwszy obecnie Woźny tegoż Ptu Wincenty Gumowski takowy pozew zeznał. Przyjąłem i że jest zgodno w aktach świadcę.

Adam Nielubowicz Ziem. Słonim. Regent.

Wolno drukować, 17 maja 1829. Michał Oczapowski Prof. Uniwer. Cenzor.

3 Sąd Kommissyi dla urządzenia interesów Radziwiłłowskich ustanowiony, przy wyrezelwowaniu przedstawienia zastępcy Prokuratora Massy Radziwiłłowskiej w dniu 13 idącego miesiąca maja za Nrem 396 podanego, kontynuacją sprawy Massy Radziwiłłowskiej z JW. Kamieńskim b. Vice - Gubernatorem Mińskim zastanawiając, w zamiarze rozsądzenia spraw dalszych; że nayprzód w dniu 24 idącego miesiąca maja aktorat zJWW. Krasickiem, i dalszemi pozwanemi w regestrze extra ordynaryynym na karcie 1641 na ugodzie zapisany, przywoła, interessowane strony zawiadamia, razem też wskutek pomienionego wyżey przedstawienia, że W. Izidor Salmonowicz Regent Graniczny Powiatu Nowogrodzkiego, Jeneralnego pełnomocnika JWW. Hrabów Vitgenszteynów, W. Antoniego Kożuchowskiego, prawnie reprezentuje, przez Gazetę Kuryera Litewskiego obwieścić postanawia. 1829 roku miesiąca maja 15 dnia.

Z polecenia Sądu Józef Połoński Regent Dekretowy Kommissyi Radziwiłłowskiej.

P r e n u m e r a t a .

Ogłasza się prenumerata na dzieło mające wyiść w następnym miesiącu: *Poezye Michała Godlewskiego* w Im T. w których zawarte są: Dumki i Pieśni, tak oryginalne, jako też z ukraińskich przetłózone, oraz wiersze z różnych okoliczności pisane. WW. JPP. Prenumeratorowie, chcący nabydź biletów na pomienione dziełko, zechcą zgłosić się do Redakcyi Kuryera Litewskiego w Wilnie.

W Grodnie do xięgarai Zymela na ulicy Zamkowej, nakoniec do uproszonych Kollektorów. Cena biletu zł. 4.

Drukować pozwolono Wilno 1829 r. dnia 4 maja Cenzor Jan Bärkmann.

2 Austryacki Poddany Doktor filozofii Leon Barankiewicz przemieszkujący w tuteyszym mieście, odieżdza na powrót do Austrii do miasta Lwowa.

Wileński Policmeyster Podpułkownik Chrzastowski.

3 Wyjeżdza za granicę do Królestwa Pruskiego do miasta Kranz i Królewca dla poratowania zdrowia w kąpielach wód ciepłych i Morskich, ohywatelka powiatu Oszmiańskiego Marya Szpitznaglowa Radezyni Stanu, z synem swoim Ferdynandem i córką Kazimirą oraz służącym Belfertem, z terminem na miesiąc trzy.

Policmeyster Podpułkownik Chrzastowski.